

STREDA 7. APRÍLA 2010

PREDSEDÁ: PÁN BUZEK

predseda

(Rokovanie sa začalo o 14.35 hod.)

1. Pokračovanie prerušeného zasadania

Predseda. – Otváram zasadnutie Európskeho parlamentu, ktoré bolo prerušené vo štvrtok 25. marca 2010.

2. Vyhlásenia predsedníctva

Predseda. – Pred desiatimi dňami zahynuli v Moskve rukami teroristov ďalší ľudia. Súcitíme s rodinami obetí a dúfame, že tí, ktorí sú za tento útok zodpovední, budú rýchlo nájdení a potrestaní. Európsky parlament odsudzuje a vždy odsudzoval násilné činy tohto druhu.

Dnes si pripomíname 70. výročie vydania Stalinovho nariadenia zastreliť viac ako 20 000 dôstojníkov poľskej armády. Boli to vojnoví zajatci, ktorí boli držaní v zajatí po agresii ZSSR proti Poľsku v septembri 1939. Počas minulého volebného obdobia mohli poslanci vidieť film „Katyń“, ktorý rozpráva o týchto udalostiach. Minulý piatok ho po prvýkrát vysielali na ruskej verejnoprávnej televízii. Dnes, 7. apríla, si premiéri Poľska a Ruskej federácie po prvýkrát v Katyni spoločne uctia pamiatku obetí tohto zločinu. Tento dôležitý krok na ceste k poľsko-ruskému zmiereniu, ako aj na ceste k zmiereniu na východe, je tiež signálom celej Európe a zároveň ďalšou fázou zmierenia východných a západných častí nášho kontinentu, ktoré si všetci želáme.

(potlesk)

Chcel by som vám tiež oznámiť, že Európsku komisiu bude na dnešnom plenárnom zasadnutí zastupovať pán Šefčovič. Pán Barroso sa zasadnutia nemôže zúčastniť z vážnych rodinných dôvodov.

3. Schválenie zápisnice z predchádzajúceho rokovania

Predseda. – Zápisnica z rokovania z 25. marca 2010 a prijaté dokumenty sú k dispozícii k nahliadnutiu. Zápisnica bola schválená.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – *(IT)* Vážený pán predseda, spomenuli ste obeť útokov v Rusku.

Len nedávno došlo k teroristickým útokom aj v Iraku, Afganistane a Pakistane, teda v krajinách, ktoré – tak ako Rusko – ležia mimo Európskej únie. Myslím, že je veľmi správne, aby sme pamätali aj na tieto obeť.

Predseda. – Máte pravdu, pán Speroni. Súhlasím. Takýmto úvodnými slovami si v Európskom parlamente pripomíname udalosti takéhoto druhu, ku ktorým dochádza na celom svete. Všetky obeť vnímame veľmi bolestivo. Takisto súcitíme s rodinami a priateľmi obetí a s krajinami, kde k takýmto veciam dochádza. Toto bol však výnimočný prípad, pretože konkrétne v Rusku sa niečo takéto už dlhší čas nestalo. Preto som to spomenul. Máte však úplnú pravdu, pán Speroni. Mali by sme pamätať na to, že každý týždeň na celom svete dochádza k takýmto skľučujúcim udalostiam. Práve preto má naša práca v Európe, v Európskom parlamente, taký zmysel a práve preto môžeme byť radi, že u nás Európe sa mnohé z týchto problémov už podarilo vyriešiť, hoci všetky sa nám ich zatiaľ vyriešiť nepodarilo. Ďakujem vám, pán Speroni, že ste mi to pripomenuli. Ďakujem veľmi pekne.

4. Závery zo zasadania Európskej rady (25. – 26. marca 2010) (rozprava)

Predseda. – Ďalším bodom programu sú vyhlásenia Rady a Komisie: Závery zo zasadnutia Európskej rady 25. – 26. marca 2010.

Herman Van Rompuy, *predseda Európskej rady*. – Vážení pán predseda, vážené poslankyne, vážení poslanci, vážení kolegovia, podávam vám dnes správu o prvom formálnom zasadnutí Európskej rady, ktorému som mal tú česť predsedáť.

Ako viete, súčasťou programu zasadnutia bola naša hospodárska stratégia pre EÚ 2020 a naša stratégia pre medzinárodné rokovania o zmene klímy. Tento program musel byť doplnený kvôli nutnosti zaoberať sa – už po druhýkrát za dva mesiace – situáciou v Grécku a súvisiacimi otázkami týkajúcimi sa eurozóny. Dovoľte, aby som začal druhým spomenutým bodom.

Počas príprav zasadnutia Európskej rady sa veľa diskutovalo o tom, ako, za akých okolností a kým by mala byť finančná pomoc, ak to bude potrebné, gréckej vláde poskytnutá. Pred konaním zasadnutia sa v skutočnosti zdalo, že názory na túto otázku sa značne rozchádzajú. V histórii Únie to nie je nič neobvyklé, určite nie, keď ide o tak veľa – dôležité je, že sme dosiahli dohodu. Schopnosť Únie nájsť kompromis sa ani trochu neoslabil. Je základnou podmienkou našej existencie.

Početné bilaterálne kontakty medzi členskými štátmi a mnou, závery zasadnutia ministrov eurozóny konaného 15. marca, návrhy Komisie o pôžičkách členských štátov a intenzívne rokovania medzi Francúzskom a Nemeckom nakoniec pomohli vydláždiť cestu kompromisu, ktorý bol prijateľný pre všetkých.

Zvolal a viedol som stretnutie vedúcich predstaviteľov štátov a vlád krajín eurozóny a predložil som im návrh vyhlásenia, ktoré bolo po zmene a doplnení jednohlasne prijaté.

Časti textu, za ktoré je zodpovedná Európska rada, Európska rada sama aj prerokovala a odsúhlasila. S vyhlásením súhlasila aj Európska centrálna banka.

Vo vyhlásení zdôrazňujeme, že všetci členovia eurozóny musia uskutočňovať zdravú politiku v súlade s dohodnutými pravidlami a musia si byť vedomí spoločnej zodpovednosti za hospodársku a finančnú stabilitu zóny.

Plne podporujeme úsilie gréckej vlády a vítame ďalšie opatrenia oznámené 3. marca, ktoré sú postačujúce na zabezpečenie dosiahnutia rozpočtových cieľov na rok 2010. Európska rada prijatie týchto opatrení požadovala na neformálnom zasadnutí 11. februára.

Na základe mechanizmu solidarity, ktorý sme zaviedli, sme pripravení, ak sa trhové financovanie ukáže ako nedostatočné, zasiahnuť a poskytnúť pomoc prostredníctvom operácie bilaterálnych pôžičiek od členských štátov eurozóny koordinovanej Európskou úniou v spolupráci s Medzinárodným menovým fondom.

Mechanizmus rešpektuje zmluvy a nie je v rozpore s celkovou dohodou členských štátov, Komisie a Centrálnaj banky. Vďaka tomu nemusela grécka vláda požiadať o žiadnu finančnú podporu, ale aj napriek tomu budeme situáciu aj naďalej dôkladne monitorovať.

Len by som chcel poznamenať, že účasť MMF spočiatku vyvolávala určité obavy na základe toho, že sa to mohlo javiť ako vonkajšia pomoc eurozóne, ktorá nie je schopná vyriešiť si svoje vlastné problémy. Po zrelej úvahe však prevládol názor, že Medzinárodný menový fond je predsa vo výraznej miere financovaný európskymi peniazmi, tak prečo by európske krajiny nemohli využiť jeho nástroje? MMF sme založili a financovali presne na tento účel a bolo by divné fond a jeho skúsenosti nevyužiť. Zdá sa teda, že úzka spolupráca s MMF je prijateľná, teda určite pri operácii pozostávajúcej prevažne z bilaterálnych europôžičiek.

Dost pripomienok bolo adresovaných aj dvom ďalším aspektom vyhlásenia.

Po prvé, Európska rada chce, aby sme si z krízy vzali ponaučenie. Preto pod mojím vedením vytvorila pracovnú skupinu. Pracovná skupina bude zriadená v úzkej spolupráci s Komisiou a bude sa skladať z predstaviteľov členských štátov, rotujúceho predsedníctva a Európskej centrálnej banky. Svoje závery predloží pred koncom tohto roka. Konečné politické rozhodnutia urobí Európska rada. Chcem dať tejto práci vysokú prioritu. Prípád Grécka odhalil obmedzenia súčasného mechanizmu fiškálneho dohľadu v eurozóne. Musíme preskúmať všetky možné spôsoby, ako posilniť fiškálnu disciplínu, a navrhnúť rámec na riešenie kríz. Posilnenie našich mechanizmov je nevyhnutné. Aké právne texty si nakoniec budú možno vyžadovať zmenu a doplnenie, je otvorenou otázkou a treba to preskúmať, pričom si musíme byť aj naďalej vedomí jednotlivých postupov, ktoré by si zmena a doplnenie rôznych právnych nástrojov vyžadovali.

Pracovná skupina sa musí zaoberať dvoma aspektmi problému, ktoré odhalila nedávna kríza: zodpovednosťou – ako predísť opakovaniu takejto rozpočtovej nedisciplinovanosti v budúcnosti – a solidaritou – ako sa vyhnúť improvizácii, ak predsa len v niektorom členskom štáte znovu dôjde k finančnej kríze.

Prípád Grécka tiež odhalil potrebu preskúmať otázku rozdielov v konkurencieschopnosti v rámci eurozóny a Únie, o čom sme už začali diskutovať, pričom hlavná diskusia na túto tému prebehne v júni. Treba povedať, že tomuto aspektu hospodárstva eurozóny sme doteraz venovali len málo pozornosti. Bez väčšej hospodárskej konvergencie ohrozíme spoločnú menu a spoločný trh. Táto diskusia je veľmi dôležitá. Rozpočtová disciplína nestačí. Za rozpočtovými problémami sa skrývajú hospodárske problémy.

Druhou vecou, ku ktorej bolo veľa pripomienok, bol odsek, v ktorom sme vyhlasovali, že „sa zaväzujeme podporovať intenzívnu koordináciu hospodárskych politík v Európe. Domnievame sa, že Európska rada musí zlepšiť kvalitu hospodárskeho riadenia Európskej únie, a preto navrhujeme zvýšiť jej úlohu v hospodárskej koordinácii a definovaní stratégie rastu Európskej únie.“

Niektorí mali pripomienky k tomu, že vo francúzskej verzii vyhlásenia sa namiesto „hospodárskeho riadenia“ hovorí o „*gouvernement économique*“. Chcel by som jednoznačne povedať, že v tom, čo sa snažíme dosiahnuť, nie sú žiadne rozdiely. Chceme plne využiť Európsku radu ako orgán, pomocou ktorého môžeme koordinovať nástroje Únie aj členských štátov s cieľom zlepšiť našu hospodársku výkonnosť. Európska rada nie je ani výkonným, ani zákonodarným orgánom Únie. Úlohou Európskej rady, podľa zmluvy, je dávať podnety a usmernenia, pokiaľ ide o politické smerovanie Únie. To platí aj pre hospodársku politiku. Na to sa aj upriamila najväčšia pozornosť na zasadnutí Európskej rady, keď sme sa začali zaoberať stratégiou Európa 2020.

Tu môžem konštatovať postupný pokrok, o čo sa budeme ďalej usilovať aj na júnovom zasadnutí Európskej rady. Na základe návrhov Európskej komisie – a rád by som pri tejto príležitosti vzdal hold práci pána predsedu Barrosa – sme už identifikovali päť kľúčových cieľov, na ktoré by sa malo zamerať naše úsilie.

Po prvé, zvýšiť mieru zamestnanosti na 75 %, predovšetkým vyššou účasťou mladých ľudí, starších pracovníkov, nízko kvalifikovaných pracovníkov a lepšou integráciou legálnych migrantov.

Po druhé, zlepšovať podmienky pre výskum a vývoj najmä s cieľom zvýšiť celkovú úroveň verejných a súkromných investícií v tomto odvetví na 3 % HDP.

Po tretie, opätovne potvrdiť a integrovať do našej hospodárskej stratégie ciele v oblasti zmeny klímy, ktoré sme sa už zaviazali dosiahnuť do roku 2020.

Po štvrté, zvýšiť úroveň vzdelávania, a to najmä úsilím o zníženie miery predčasného ukončenia školskej dochádzky a zvýšením podielu obyvateľov s ukončeným vysokoškolským alebo rovnocenným vzdelaním.

A nakoniec, podporovať sociálne začleňovanie, predovšetkým prostredníctvom zníženia chudoby.

Na týchto cieľoch treba ešte pracovať, predovšetkým vypracovaním vhodných ukazovateľov – a členské štáty si teraz musia stanoviť vlastné vnútroštátne ciele, ktoré sa budú líšiť podľa situácie v jednotlivých štátoch. Niektoré z týchto cieľov sú zapracované do právnych predpisov EÚ, kým iné nemajú regulačný charakter, ale predstavujú spoločné úsilie, ktoré treba sledovať prostredníctvom kombinácie opatrení na vnútroštátnej úrovni a úrovni EÚ.

K posledným dvom z týchto cieľov – k vzdelávaniu a sociálnemu začleňovaniu – boli určité pripomienky. Treba povedať, že skutočne predstavujú kľúčové aspekty toho, čo nazývame „európskym modelom“ spoločnosti, kde sily trhu zmierňuje sociálna angažovanosť a environmentálne povedomie. Niektorí však poznamenali, že vzdelávanie je vnútroštátnou alebo v mnohých štátoch dokonca miestnou alebo regionálnou záležitosťou. To je pravda – a naším zámerom nie je akýmkoľvek spôsobom to meniť. V skutočnosti ide o to, že by všetky úrovne štátnej moci mali spolupracovať na spoločnej stratégii, pričom každá z nich musí prevziať zodpovednosť za svoju časť nášho spoločného úsilia.

Pokiaľ ide o sociálne začleňovanie a znižovanie chudoby, niektorí povedali, že to je výsledok, nie prostriedok. Bude to výsledkom nášho úsilia, nie nástrojom. Hoci chápem tento argument, musím povedať, že sociálne začleňovanie je podľa Lisabonskej zmluvy v kompetencii Únie a je tiež kľúčovým nástrojom na zlepšenie našej celkovej hospodárskej výkonnosti, ako aj na zabezpečenie verejnej podpory toho, čo chceme dosiahnuť. Je vyjadrením intenzívnej túžby ľudí po spravodlivosti v našom hospodárstve. Ignorujeme to na vlastné riziko.

Okrem identifikovania týchto piatich cieľov – na ktorých ešte bude treba pracovať – Európska rada zdôraznila, že je potrebný rýchly pokrok v posilňovaní finančnej regulácie a dohľadu, a to v rámci Únie, kde Európsky parlament čaká dôležitá práca v oblasti finančnej regulácie, ako aj na medzinárodných fórach ako G20, aby sa zabezpečili rovnaké pravidlá na globálnej úrovni.

Pokrok sa musí dosiahnuť najmä v otázkach, ako sú kapitálové požiadavky, systémové inštitúcie, finančné nástroje na krízové riadenie, zvyšovanie transparentnosti na trhoch s derivátmi a zváženie konkrétnych opatrení vo vzťahu k swapom na úverové zlyhanie na štátne dlhopisy a uplatňovanie medzinárodne dohodnutých zásad v súvislosti s bonusmi v sektore finančných služieb. Komisia čoskoro predloží správu o možných inovačných zdrojoch financovania, ako je napríklad globálny poplatok za finančné transakcie alebo za bankové operácie. Musíme nájsť také riešenia, aby nedošlo k ďalšej finančnej kríze, ale musíme riešiť aj morálnu krízu, ktorá ju zapríčinila.

Európska rada ďalej rokovala o zmene klímy a o tom, ako presmerovať naše úsilie po Kodani. Globálna a komplexná právne záväzná dohoda ostáva jediným účinným spôsobom, ako dosiahnuť dohodnutý cieľ, ktorým je obmedzenie zvýšenia globálnej teploty na menej ako 2 °C. Zhodli sme sa na tom, že si musíme zachovať ambicióznosť a konštruktívnosť v medzinárodných rokovaniach, ale takisto sme sa zhodli na tom, že by sa malo postupovať krok za krokom, vychádzajúc z Kodanskej dohody. Závazky prijaté v oblasti znižovania emisií nie sú postačujúce na dosiahnutie obmedzenia zvýšenia globálnej teploty na menej ako 2 °C, čo je našim kľúčovým cieľom. Rokovaniu treba dodať novú dynamiku. Na nadchádzajúcom zasadnutí v Bonne by sa mal stanoviť plán ďalšieho postupu v rokovaniach. Na konferencii COP 2 v Cancúne by sa malo dospieť aspoň ku konkrétnym rozhodnutiam, ktorými by sa odstránili zostávajúce medzery. EÚ a jej členské štáty budú plniť svoj záväzok každoročne počas obdobia rokov 2010–2012 poskytnúť 2,4 miliardy EUR na financovanie urýchleného začatia činnosti. Zároveň a zostávame verní záväzku, že najneskôr od roku 2020 budeme spoločne mobilizovať 100 miliárd USD ročne na pomoc rozvojovým krajinám v boji proti zmene klímy.

V tejto súvislosti sme mali diskusiu o tom, ako osloviť kľúčových partnerov vo svete, ktorú uviedla podpredsedníčka Komisie/vysoká predstaviteľka pani Cathy Ashtonová, ktorej vecná analýza bola prijatá pozitívne.

Nastolíme tieto otázky nielen v rámci procesu Organizácie Spojených národov, ale aj v inom kontexte, aby sme pomohli vytvoriť potrebnú dynamiku. Pracovať na tom budeme aj v rámci EÚ. Na zasadnutí Európskej rady uskutočníme špeciálnu rozpravu o energetickej politike a o tom, ako podporiť prechod na efektívne nízkouhlíkové hospodárstvo, pričom preskúmame všetky jej aspekty vrátane bezpečnosti dodávok.

Vážený pán predseda, vážené poslankyne, vážení poslanci, môžem skonštatovať, že Európska rada dosiahla jasný pokrok a vyhlá sa obrovským a zničujúcim úskaliem, ktoré mohli pre nás znamenať veľký krok späť.

Zaujímavé bolo to, že kým niektorí vyhlásili, že ja sám som v tomto procese hral len úlohu pozorovateľa, iní ma označili za mocichtivého diktátora. Chcel by som vás uistiť, že nie som ani jedno, ani druhé. Stály predseda Európskej rady musí byť sprostredkovateľom a budovateľom konsenzu v inštitúcii, ktorá môže fungovať len na základe nachádzania nevyhnutných a dostatočne ambiciózných kompromisov.

Dúfal som, že môj začiatok vo funkcii stáleho predsedu Európskej rady bude ľahší. Nasledujúce dva roky budú ťažké. Som si plne vedomý toho, že hoci tá najhoršia recesia už skončila, problémy pretrvávajú.

Keď sa začala finančná kríza, reagovali sme účinne, ale často je ťažšie zostať jednotní a správne konať potom, keď búrka prehrmí. To znamená, že počas nasledujúcich dvoch rokov nesmie byť „všetko po starom“. To bude platiť aj pre Európsky parlament.

Maroš Šefčovič, podpredseda Komisie. – Vážený pán predseda, minulý mesiac musela Európska rada za veľmi náročných okolností rokovať o veľmi dôležitých otázkach. Po intenzívnej a úprimnej rozprave sa nielen dohodla na podstate návrhov Komisie pre stratégiu Európa 2020 v oblasti rastu a pracovných miest, ale tiež rozhodla o mechanizme zabezpečenia finančnej stability v eurozóne schopnom poskytnúť finančnú pomoc Grécku, ak to bude potrebné.

Buďme však úprimní. Nebolo veľa ľudí, ktorí by predpovedali takýto výsledok. Vzhľadom na vážnosť problémov vládli medzi členskými štátmi až do úplného začiatku zasadnutia Európskej rady značné názorové rozdiely, a to aj pokiaľ ide o krátkodobú otázku mechanizmu finančnej stability, aj pokiaľ ide o strednodobú otázku stratégie Európa 2020. Dovoľte mi stručne vysvetliť, ako sa dosiahlo riešenie, a čo to znamená z pohľadu Komisie. Začnem mechanizmom finančnej stability a potom prejdem na stratégiu Európa 2020.

Pokiaľ ide o mechanizmus finančnej stability, je pravda, že sme sa pohybovali na nezmapovanom území. Buďme však úprimní aj v inej veci. Novú reakciu na nový problém bolo síce treba dôkladne zvážiť, bolo však nemysliteľné nereagovať nijako. Otázka neznela, či bude reakcia. Otázka znela, aká by tá reakcia mohla a mala byť. Ako som už povedal, na začiatku medzi členskými štátmi v tejto otázke vôbec nevládol konsenzus.

Diskutovalo sa už dosť dlho, ale do zasadnutia sa nedospelo k žiadnym záverom – ani o princípe, ani o detailoch mechanizmu.

Preto Komisia, presnejšie povedané pán predseda Barroso a pán komisár Rehn, prevzala iniciatívu kombináciou opatrení na dosiahnutie konsenzu a verejného presvedčania, aby sa členským štátom pomohlo spojiť sily kvôli našim spoločným záujmom. Na jednej strane Komisia s členskými štátmi eurozóny vždy veľmi aktívne spolupracovala na tvorbe vhodného mechanizmu. Konkrétne Komisia zaistila, aby bol vždy akýkoľvek mechanizmus zasadený do kontextu Spoločenstva. Na druhej strane Komisia počas desiatich dní pred zasadnutím Európskej rady opakovane naliehavo nabádala na rozhodnutie o takomto mechanizme, ktorý by bol založený na dvoch kľúčových zásadách: stabilite na jednej strane a solidarite na strane druhej. Ak sa pamätáte na našu diskusiu pred zasadnutím Európskej rady: toto sú tie dve zásady, ktoré už dávno žiadate.

Všetci viete, že dosiahnutie riešenia, ktoré sa nakoniec ukázalo ako prijateľné, si vyžiadalo vytrvalé úsilie a zložité rokovania. V podstate je založené na mechanizme eurozóny presadzovanom Komisiou a zároveň poskytuje priestor aj na účasť MMF. Vďaka tomu máme teraz mechanizmus, ktorý je schopný fungovania a pripravený na použitie. Je to rozumná záchranná sieť. To sme potrebovali a to teraz aj máme.

Komisia je s konečnou podobou mechanizmu spokojná. Možno nie je dokonalý. Určite nemá obdobu, aj keď bol skoncipovaný pri plnom rešpektovaní zmlúv. A jeho základné prvky zachovávajú podstatu. Inštitúcie si zachovávajú úlohu spúšťačov mechanizmu. Prijali sa náležité opatrenia na to, aby mohol byť v rámci eurozóny do mechanizmu zapojený aj MMF.

Zároveň Európska rada oznámila vytvorenie pracovnej skupiny, ktorej úlohou je hlbšie analyzovať mechanizmy riešenia tohto druhu krízy. Jej špecifický formát odráža jej zložitú pole pôsobnosti, ktoré spočíva v dlhodobej perspektíve poskytujúcej priestor pre širokú diskusiu o všetkých prípadných možnostiach, ktorá nevylučuje ani prípadnú zmenu zmlúv. Takáto zásadná diskusia je, samozrejme, dôležitá a z toho dôvodu Komisia už túto jar predloží opatrenia na zlepšenie koordinácie v eurozóne. Preto využijeme aj nové príležitosti, ktoré už poskytuje Lisabonská zmluva. Komisia vie, že Parlament súhlasí s jej názorom, že je oveľa lepšie dopredu predvídať potrebu koordinácie a mať správny mechanizmus už pripravený, keď ho budeme potrebovať.

Prejdime teraz k diskusii o stratégii Európa 2020. Už sme tu diskutovali o naliehavosti, s akou by sme mali konať, o potrebe vyburcovať spoločnosť k tomu, aby sme zmenili svoj prístup a o zásadnej úlohe, ktorú musí zohrať EÚ pri dosiahnutí úspešnej transformácie nášho hospodárstva.

Dosiahnutie úspechu si vyžiada kolektívne úsilie všetkých zainteresovaných subjektov na všetkých úrovniach. Všetci vieme, že dôrazné, jasné posolstvá dávajú ľuďom niečo, kvôli čomu sa dokážu zjednotiť, a preto sú konkrétne ciele a pružné iniciatívy navrhnuté pre tieto stratégie také dôležité. Ilustrujú naše spoločné európske odhodlanie a poskytujú bod, okolo ktorého možno formovať kolektívne úsilie. Vieme, že ak ich spoločne dokážeme dosiahnuť, zvýši Európa svoju konkurencieschopnosť, zachová si svoj spôsob života a posilní svoje postavenie globálneho aktéra. Preto je tiež veľmi dôležité zdôrazniť, že to bude skúška toho, do akej miery sú členské štáty pripravené zaviazat sa k prijímaniu vnútroštátnych opatrení v úsilí o dosiahnutie spoločných cieľov.

Po tomto zasadnutí Európskej rady máme teraz dohodnuté presné čísla, pokiaľ ide o zamestnanosť, výskum a vývoj, ako aj o klímu a energetiku. Komisia je tiež presvedčená, že argumenty v prospech stanovenia cieľov v oblasti vzdelávania boli akceptované a že si môžeme byť istí, že sa v tomto smere stanovia aj konkrétne ciele – v zmysle návrhov Komisie – a dúfame, že to bude už v júni.

Chcel by som pár slov povedať o celi, o ktorom sa diskutovalo najintenzívnejšie, čím mám na mysli cieľ v oblasti boja proti chudobe. Viete, že niektoré členské štáty sú stále presvedčené, že stanovenie cieľa v oblasti boja proti chudobe je úlohou pre našu Úniu. Názor Komisie na túto otázku je tiež veľmi jasný.

Po prvé, ktokoľvek, kto čítal ustanovenia zmluvy týkajúce sa sociálnej politiky, vie, že nemá pravdu ten, kto hovorí, že táto oblasť by mala byť výhradnou záležitosťou členských štátov.

Po druhé, Komisia odmieta tvrdenia, že v tejto oblasti nemožno stanoviť žiadny zmysluplný cieľ. Ďalej budeme dolaďovať jasný a metodologicky zdravý prístup, ktorý sme vytýčili. Komisia je presvedčená, že do júna možno v tejto oblasti dosiahnuť konsenzus.

Po tretie, vždy si musíme byť vedomí rizika, že sa niekomu môže zdať, že našej Únii záleží viac na bankách a podnikoch ako na zamestnancoch a rodinách. Komisia je odhodlaná zaistiť, aby to tak nebolo. Cieľ v oblasti

boja proti chudobe by vyslal dôrazný signál, že EÚ predstavuje príležitosti pre každého člena spoločnosti, aj pre tých, ktorí sa nachádzajú na okraji spoločnosti, aj pre tých najzraniteľnejších. A ako Komisia opakovane vyhlásila, problém chudoby nemožno riešiť len prostredníctvom politiky zamestnanosti. Politika zamestnanosti je mimoriadne dôležitá, ale nikdy sa ňou nemôžu vyriešiť problémy vo všetkých sektoroch spoločnosti. A čo deti? Ako chcete riešiť problémy dôchodcov? Aké riešenia sú potrebné, pokiaľ ide o komunity žijúce na okraji spoločnosti?

Preto vás môžem uistiť, že Komisia bude aj naďalej presadzovať, aby cieľ v oblasti boja proti chudobe zostal hlavnou prioritou. Budeme pritom, samozrejme, rešpektovať rozdelenie právomocí, tak ako sú stanovené v zmluvách. Všetky naše vlajkové iniciatívy treba chápať tak, že kroky na úrovni Európskej únie dopĺňajú kroky uskutočňované členskými štátmi. Pri stratégii 2020 nejde o to, že jedna úroveň koná na úkor druhej. Ide pri nej o to, aby všetky úrovne pracovali dobre a spoločne ako jeden celok.

Počas nasledujúcich pár mesiacov sa diskusia bude čoraz viac presúvať na úroveň členských štátov, keďže ciele na úrovni EÚ sa začnú premietaa do vnútroštátnych cieľov. Chcel by som vás požiadať o plnú účasť v tejto diskusii, aby ste videli, že tu nejde o nejaký centrálny nanútený diktát. Ide o spoločný prístup k spoločným problémom a o kreatívny spôsob využitia európskeho rozmeru s cieľom povzbudiť členské štáty k tomu, aby sa posunuli o trochu ďalej v úsilí o reformovanie svojich hospodárstiev.

Na záver niekoľko slov k ostatným otázkam, o ktorých sa diskutovalo počas zasadnutia Európskej rady.

Pri večeri Európska rada diskutovala o nadchádzajúcom samite G20 na základe úvodných poznámok pána predsedu Barrosa. Ako viete, nie všetky členské štáty majú v skupine G20 svoje vlastné kreslo. Komisia doteraz vystupovala a je odhodlaná aj naďalej vystupovať ako splnomocnenec pre všeobecné európske záujmy. Teraz, keď bezprostredné dôsledky finančnej krízy už strácajú na intenzite, čelí skupina G20 problému, či dokáže udržať tempo v spoločnom prístupe k politickým otázkam, ktoré treba riešiť, ak chce svet vyjsť z krízy v lepšom stave.

Podľa názoru Komisie musí byť Európska únia aj naďalej hybnou silou tejto ambície. Na nadchádzajúcom samite v Toronte musí skupina G20 vyslať jasný odkaz, pokiaľ ide o východiskovú stratégiu na podporu obnovy, v čom zohrávajú svoju úlohu všetky veľké hospodárstva. Malo by sa tam tiež znovu zdôrazniť, ako veľmi by zavŕšenie kola rokovaní v Dauhe pomohlo svetovému hospodárstvu. A predovšetkým sa tam musia pohnúť veci dopredu, pokiaľ ide o reformu finančných trhov: musíme naďalej tlačiť na našich medzinárodných partnerov, aby čo najskôr a čo najdôkladnejšie splnili záväzky skupiny G20.

V tejto súvislosti sa tiež zdôraznilo, že náš odkaz bude mať najsilnejšiu odozvu, ak dokážeme povedať, že EÚ si svoju domácu úlohu urobila. Preto by sme sa pred Torontom mali snažiť o dosiahnutie dohody o nedoriešených materiáloch týkajúcich sa regulácie kľúčových finančných služieb, hlavne pokiaľ ide o materiály týkajúce sa správcov alternatívnych investičných fondov a bankového kapitálu, slávnu smernicu o kapitálových požiadavkách III (CRD III). A veľmi dôležité je, samozrejme, dohodnúť sa o balíku opatrení pre finančný dohľad, aby od roku 2011 už fungovali príslušné orgány. Komisia nikdy neskrývala svoje sklamanie nad tým, do akej miery Rada navrhla obmedziť právomoci orgánov, čím ohrozila ich účinnosť. Práve vediete rozpravu o balíku, čo poskytuje príležitosť na kolektívne prehodnotenie, pričom treba čerpať aj zo skúseností posledných niekoľko mesiacov.

Pán predseda Barroso sa venoval aj bremenu, ktoré predstavuje proces ozdravenia bánk, a opätovne potvrdil kladný postoj Komisie k novým nástrojom vrátane toho, aby banky platili poplatky do krízových fondov. Okrem toho hovoril o derivátoch, predovšetkým o swapoch na zlyhanie nekrytých úverov na štátne dlhopisy. Zdôraznil, že Komisia to dôkladne skúma a zvažuje, aké nové opatrenia sú potrebné v oblasti predaja nakrátko, nezávisle od štrukturálnej reformy trhov z derivátmi, na ktorej už pracujeme prostredníctvom právnych predpisov, ktoré vám predložíme v júni a neskôr v tomto roku.

Európska rada sa tiež venovala zmene klímy, pričom vyjadrila súhlas s hlavnými odkazmi vyjadrenými v oznámení Komisie. Členské štáty súhlasili, že táto oblasť naďalej figuruje na popredných miestach nášho zoznamu úloh. Znamená to zachovanie tempa medzinárodného úsilia – a viete, že to nie je vždy ľahké. Máme však dobrý odrazový mostík. Máme výsledky opatrení prijatých v rámci EÚ. Európska rada okrem toho tiež opätovne potvrdila odhodlanie plniť svoj záväzok, pokiaľ ide o financovanie rýchleho začatia činnosti, ktorého cieľom je pomôcť rozvojom krajín.

Teraz musíme byť odhodlaní a dôslední. Odhodlaní predkladať kľúčovým partnerom na celom svete naše argumenty a vysvetliť, prečo sa nemôžeme vzdať svojho cieľa. Komisia uznáva, že Parlament sa do tohto

úsilia už zapojil. Ako už viete, moja kolegyňa pani komisárka Connie Hedegaardová už spustila program aktívnej pomoci.

Musíme byť dôslední vo svojej angažovanosti za účinnú medzinárodnú dohodu, ak budú ochotní zapojiť sa do toho aj ostatní dôležití aktéri. Musíme upevniť pokrok dosiahnutý v kodanskej dohode.

Aby som to zhrnul, Komisia poskytla významný vklad do tohto zasadnutia Európskej rady, prvého formálneho stretnutia, ktorému predsedal stály predseda Európskej rady pán Herman van Rompuy. Chcel by som mu zablahoželať k tomu, ako úspešne v tejto ťažkej situácii a za takýchto zložitých okolností zvládol svoju predsednícku úlohu.

Tešíme sa na intenzívnu spoluprácu v nasledujúcich mesiacoch, zvlášť v období odteraz až po zasadnutie Európskej rady v júni, na spoluprácu s vami v tomto Parlamente a so španielskym predsedníctvom v sektorových útvaroch Rady. Táto práca musí vytýčiť smerovanie k dynamickej a cieľavedomej EÚ, odhodlanej postaviť sa problémom nasledujúceho desaťročia.

Corien Wortmann-Kool, v mene skupiny PPE. – (NL) Vážený pán predseda, pán predseda Van Rompuy, pán podpredseda Komisie Šefčovič, zasadnutiu Európskej rady dominovali problémy v eurozóne a stratégia EÚ 2020, ktorej cieľom je dostať Európu späť na cestu rastu a vytvárania pracovných miest pre našich občanov. Všetci vedúci predstavitelia štátov a vlád súhlasili, že treba posilniť štruktúru európskeho hospodárskeho riadenia, a zaviazali sa k intenzívnejšej koordinácii hospodárskej politiky v Európe. To vyzerá sľubne. Mohlo by ísť dokonca o historický okamih v procese európskej integrácie, ale zatiaľ stačí povedať, že je to sľubné. Najdôležitejšie bude, ako sa to rozvinie v nadchádzajúcich mesiacoch a rokoch. Napokon, pokiaľ ide o našich občanov v Európskej únii, na tých sľuby neplatia. Jediné, čo má pre našich občanov význam, sú výsledky.

Pán predseda Van Rompuy, v mene Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) by som vám chcela vysloviť uznanie za vašu angažovanosť. Váš začiatok vo funkcii prvého stáleho predsedu Európskej rady bol dôrazný a ste to vy, kto je poverený dôležitou úlohou ďalej pretransformovať Európsku radu na orgán skutočne politicky zaangažovaný v hospodárskom riadení Európskej únie. Preto sa tešíme na vaše výsledky a výsledky vašej pracovnej skupiny a sme presvedčení, že vďaka svojej angažovanosti a vytrvalosti túto úlohu zvládnete. Naliehavosť tejto veci je obrovská a rozhodnosť a energia sú heslom dňa. Týmto vás vyzývam, aby ste výsledky dosiahnuté pracovnou skupinou prišli prediskutovať aj do tohto Parlamentu a aby ste sa v tejto súvislosti zapojili s nami do rozpravy. Rozsah tejto úlohy je obrovský, a preto je veľmi dôležité, aby ste spolupracovali s Európskou komisiou a Európskym parlamentom ako zástupcom občanov Európskej únie.

Očakávame od vás, že budete rešpektovať našu inštitucionálnu úlohu a zároveň nás aktívne zapojíte do vecí, a nielen následne, ale aj vopred, do vypracúvania návrhov. Skupina PPE sa napríklad teší na návrhy Európskej komisie týkajúce sa zintenzívnenia hospodárskej koordinácie v oblasti menovej politiky. V tejto súvislosti prikladá naša skupina veľký význam sprísneniu rozpočtových usmernení v rámci Paktu stability a rastu a posilneniu ich preventívneho účinku. Od Európskej komisie tiež očakávame, že bude zohrávať veľmi aktívnu úlohu pri ďalšom vývoji stratégie EÚ 2020. Vyzývame Komisiu, aby plne využila nástroje, ktoré jej dala Lisabonská zmluva, najmä pokiaľ ide o hodnotenie úsilia členských štátov. Skupine PPE a ostatným skupinám v tomto Parlamente je napokon nadmieru jasné, že pred otvorenou metódou koordinácie treba uprednostniť právne záväzky a zdravú kombináciu pozitívnych stimulov a sankcií tam, kde je to potrebné, a očakávame od obidvoch inštitúcií, že nebudú strácať čas a predložia presvedčivé návrhy.

Na záver, pokiaľ ide o Grécko, predseda našej skupiny pán Daul pochválil Radu za jej rozhodnutie o novom mechanizme pomoci Grécku, ak to bude potrebné, so zapojením Medzinárodného menového fondu. Solidarita a zodpovednosť sú úplne správne ústrednými prvkami tohto plánu. Situácia je však stále znepokojujúca, a preto chcem znovu zdôrazniť, že solidarita musí byť obojstranná. Grécko bude musieť dodržať svoje dohody tým, že naozaj uskutoční reformné plány. Dokáže si Grécko znovu získať dôveru na finančných trhoch? To bude pre vyriešenie krízy rozhodujúce.

Hannes Swoboda, v mene skupiny S&D. – (DE) Vážený pán predseda, chcel by som začať poďakovaním pánovi Van Rompuyovi za jeho zaoberanosť v komunikácii s Parlamentom, čo je pozitívnym znamením jeho osobnej angažovanosti. To, čo ste Parlamentu povedali – mám na mysli rozhodnutia prijaté Radou, nie vami osobne –, nás v skutočnosti hlboko sklamarilo. Pozrime sa v prvom rade na Grécko. Ak sa pozriete na komentáre v médiách, napríklad v denníku *International Herald Tribune*, celkom správne sa tam hovorí, že hoci Grécko už skutočne zaviedlo prísne podmienky MMF, stále nemá dobrý kreditný rating od tejto inštitúcie. Je to vina Rady. Pán Bini Smaghi – takže vlastne niekto z Európskej centrálnej banky – hovorí, že z tohto

hľadiska je demokratickejšie riešiť problémy prostredníctvom užšej spolupráce v Európe ako cez technokratickú inštitúciu ako MMF.

Ak sa pozriete na trh, uvidíte, že zareagoval. Skutočne uznávam, že jeho reakcia, pokiaľ ide o euro, bola celkom pozitívna, ale pokiaľ ide o Grécko, veci sa nezlepšili, ale naopak zhoršili. Odkaz zo zasadnutia Rady nie je pozitívny. Rada sa vždy snaží oddialiť záležitosti, diskusie a návrhy. Je to ako na Titaniku – loď narazí do ľadovca a ľudia bezprostredne po tom, ako dôjde ku katastrofe, povedia: „Dobre, zriadme pracovnú skupinu, ktorá preskúma, ako sa môžeme v budúcnosti takýmto zrážkam vyhnúť“ alebo „dôkladne prediskutujeme menu na budúci týždeň“. To nie je riešenie. Rada musí nachádzať riešenia. Nie je to vaša vina, je to vina vedúcich predstaviteľov štátov a vlád, ktorí nie sú pripravení začať pracovať na týchto riešeniach a ktorí nie sú pripravení prijať nové myšlienky – ako napríklad tie, s ktorými prišli európski sociálni demokrati – založené na obidvoch pilieroch, to znamená na stabilite, ale aj na solidarite. Solidarita, samozrejme, nezačína až vtedy, keď sa niečo pokazí – skutoční priatelia sa včas varujú, keď niečo nie je v poriadku. Aj preto je nespravodlivé správať sa teraz takto ku Grécku po tom, ako sme sa roky nečinne prizerali a v skutočnosti sme dobre vedeli, že niečo nie je v poriadku, a hovoriť teraz, keď k tomu došlo: „Teraz nemôžete počítať s našou solidaritou“. Preto je výsledok zasadnutia Rady, pokiaľ ide o Grécko, úplne neuspokojivý.

Situácia so stratégiou Európa 2020 je podobná. Návrhy Komisie mali svoje negatíva, ale mali aj svoje kladné stránky. Neboli sme práve nadšení, lebo sme mali pocit, že niektoré prvky chýbajú. Čo teda robí Rada so stratégiou Európa 2020? Vytrháva z nej jednotlivé časti. Práve ste spomenuli päť bodov, ale kontext – myšlienka, že Európa 2020 bude znamenať, že sa budú riešiť aj hospodárske otázky, otázky životného prostredia – sa stráca, alebo aspoň vidíme, že to hrozí.

Keď počujem – pán podpredseda to potvrdil –, že niektorí vedúci predstavitelia štátov a vlád sa pýtajú: „Máme sa zaoberať chudobou? Máme bojovať proti chudobe?“ –, nie je bizarné, že v dnešnej Európe rastie chudoba a nerovnosť? Takže niektorí vedúci predstavitelia štátov a vlád hovoria: „Nás to nezaujíma“. Ako sa potom môžete pozrieť občanom do očí, ak sa práve k sociálnej spravodlivosti nepristupuje ako k ústrednej téme? Preto s vami a s pánom podpredsedom Komisie súhlasím, že musíme trvať na tom, že boj proti chudobe – nech sú už kritériá akékoľvek – a znižovanie chudoby musia zostať našimi cieľmi. Pre nás v Skupine progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente je to veľmi dôležité.

(potlesk)

Pán Van Rompuy, hovorili ste, že to bolo vaše prvé formálne zasadnutie Európskej rady. Druhé zasadnutie Európskej rady budete mať v júni. Želám vám, aby ste toto zasadnutie Európskej rady zvládli úspešne. Nebude ľahké, keď zoberieme do úvahy, že v niektorých krajinách sa budú konať voľby, s čím sa spájajú obavy, že sa možno k moci dostanú strany, ktoré sú ešte menej naklonené úzkej spolupráci v Európe. V každom prípade vám prajem veľa šťastia a dúfam, že vedúci predstavitelia štátov a vlád vás nenechajú v štychu, ako to urobili na vašom prvom formálnom zasadnutí Európskej rady. Kedykoľvek budete potrebovať pomoc a podporu, obráťte sa na tento Parlament – predovšetkým sa môžete obrátiť na Skupinu progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Európskom parlamente. Znovu vám dodáme nádej, že Európa predsa len môže byť dobrá vec.

Guy Verhofstadt, v mene skupiny ALDE. – Vážený pán predseda, k schôdzi Rady, ktorá sa konala minulý mesiac, mám dve pripomienky. Prvá sa týka mechanizmu, pre ktorý sa Rada rozhodla, pokiaľ ide o Grécko, a o ktorom vážne pochybujem. Dúfam, že sa mýlim, ale nemyslím si, že to bude fungovať, a to z jednoduchého dôvodu, že ide o systém dvojstranných pôžičiek a nie systém – európske riešenie –, v rámci ktorého Európska komisia poskytne Grécku jedinú pôžičku, čo bola pôvodná myšlienka.

(potlesk)

Keď sa pozriete na trhy, v súčasnosti je veľmi zrejmé, že tomuto systému nedôverujú. Nezačalo sa to včera, ale už pred týždňom. Minulý pondelok – pred týždňom – už bol problém s gréckymi dlhopismi, ktorých úroková sadzba dosahovala takmer 6 %. To je o 300 bázičných bodov viac ako najnižšia úroková sadzba v Európskej únii, ktorá predstavovala 3 %. Keďže členské štáty teraz v rámci Európskej únie rokujú o tom, aká by mala byť úroková sadzba pri dvojstranných pôžičkách, včera vzrástla dokonca na 400 bázičných bodov, čiže 4 %.

Takýmto spôsobom Grécku nepomôžeme. Grécko musí prijať potrebné opatrenia, ale nie s dvojstrannými pôžičkami. Tento mechanizmus v skutočnosti Grécku nepomáha, ale teraz ho trestá.

Je nevyhnutné, aby sa Európska komisia čo najskôr vrátila k svojej pôvodnej myšlienke európskej pôžičky, ktorú poskytne Európska komisia. Potom úrokové sadzby automaticky klesnú v porovnaní s tými, ktoré sú

na trhu dnes, lebo bude záruka od Európskej komisie a európskych inštitúcií. Toto je jediný spôsob, ako pomôcť gréckej vláde dosiahnuť jej ciele.

Prirodzene, grécka vláda musí zároveň zastaviť svoje vnútorné boje. Ak sa budú stanoviská k zásahu Medzinárodného menového fondu líšiť a ak budú diskusie o tom pokračovať, úrokové sadzby tiež automaticky vzrastú.

Mojou druhou pripomienkou je, že teraz potrebujeme viac než len mechanizmus pre Grécko alebo iné krajiny. Teraz potrebujeme, aby bola Európska komisia odvážna a aby predložila balík hospodárskych a menových reforiem, a to čo najskôr. Teraz potrebujeme rovnako veľký balík, aký sme v minulosti mali od Jacqua Delorsa, ktorý predložil balík európskej hospodárskej a menovej únie alebo vnútorného trhu, aby sme mohli vyriešiť problémy. Potrebujeme ho teraz. Potrebujeme odvážny balík. Iba Európska komisia to môže urobiť. Rada to nemôže urobiť – dokonca ani predseda Rady. Komisia má právo iniciatívy a Komisia musí teraz predložiť ozajstný balík.

(potlesk)

Naša skupina sa domnieva, že tento balík by mal obsahovať tri základné prvky. Prvým je vytvorenie Európskeho menového fondu, ktorý je nepochybne potrebný a ktorého myšlienku presadzoval aj nemecký minister financií pán Schäuble. Tento fond potrebujeme čo najskôr, aby sme mohli zvýšiť účinnosť Paktu stability a rastu.

Druhou vecou, ktorú potrebujeme čo najskôr, je, aby sa na európskom trhu s dlhopismi znížili úrokové sadzby pre všetky krajiny Európskej únie. To nie je trest pre najväčšiu krajinu – Nemecko. Naopak, môžeme mať systém, v rámci ktorého bude Nemecko platiť nižšie úrokové sadzby ako dnes, lebo v budúcnosti môže k európskym dlhopisom prislúchať likvidná prémia. Technické prostriedky na to existujú a môžeme ich uplatniť.

Treťou vecou, ktorú potrebujeme, je odvážnejšia stratégia 2020. Úplne súhlasím s tým, čo pred chvíľou povedala pani Wortmannová-Koolová o tom, že potrebujeme silnejšiu metódu správy. Svoje ciele nesplníme prostredníctvom otvorenej metódy koordinácie. Potrebujeme metódu cukru a biča, ako to nazvala pani Wortmannová-Koolová, s tým, že za volantom nebudú len členské štáty, ale aj Komisia.

Vážení kolegovia, musíme o niečom pouvažovať: ak Rada v najbližších mesiacoch neurobí, čo treba v rámci odvážnejšej stratégie 2020, čo potom môžeme urobiť my ako Európsky parlament? Môžeme urobiť toto: v najbližších týždňoch sa Parlament musí dohodnúť na širších hospodárskych usmerneniach a vydať k nim stanovisko. Ak Rada za podpory Komisie nepredstúpi s odvážnejšou stratégiou 2020, potom je podľa mňa potrebné, aby sme tie širšie hospodárske usmernenia schválili. V prvom rade potrebujeme odvážny návrh, ktorý, dúfam, bude predložený v júni, a potom si môžeme urobiť svoju prácu a schváliť tento odvážnejší prístup a širšie hospodárske usmernenia.

Rebecca Harms, v mene skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pán predseda, dámy a páni, musím pripustiť, že keď som si vypočula prejav pána Van Rompuya, poprosila som svojho kolegu pána Lambsdorffa, aby ma uštipol, lebo som mala pocit, že buď ja nie som v skutočnom svete, alebo v ňom nie je predseda Európskej rady. Hovorím to preto, lebo jediným pozitívnym výsledkom posledného samitu je podľa mňa to, že sa skončila hanebná škriepka medzi Parížom, Berlínom a Bruselom – a aj Európskou centrálnou bankou – o tom, či vôbec poskytnúť Grécku nejakú pomoc, ako pomôcť Grécku, či je potrebný Európsky menový fond a či prizvať Medzinárodný menový fond alebo nie. Napokon, výsledkom je priekupnícke obchodovanie, ktoré pán Verhofstadt už verne opísal.

Tiež nerozumiem, ako môžete povedať, že to, čo bolo dohodnuté na samite, už Grécku pomáha, keďže úroková sadzba, ktorú Grécko dnes musí platiť – len si to ešte raz skontrolujem –, nie je 6 %, ale 7 %. Sadzba stúpila okamžite po rozhodnutí Rady. Jednoducho nedokážem pochopiť, ako je možné zavádzať ľudí o európskej solidarite tak, ako sa to jednoznačne stalo v Rade.

Tiež si myslím, že Grécku sme tak vyslali veľmi zvláštny podprahový signál, keďže to, čo bolo v priebehu schôdze Rady a po nej a v priebehu samitu a po ňom pomenované ako záchranná sieť, vôbec nie je záchrannou sieťou. Ak by to bola sieť, musela by zniesť nejakú váhu. Ale pokiaľ ide o Grécko, všetci sa zhodli na tom, že situácia v krajine musí spadnúť na úplné dno, než bude Brusel pripravený pomôcť. Keď sa kancelárka Merkelová vrátila z Bruselu, Nemecko malo pocit, že chcela ukázať Grékom, aké je to spadnúť na úplné dno, než im bude ochotná pomôcť. Máme dojem, že ide skôr o to, dať niekomu tvrdú lekciu, ale nemáme dojem, že tvrdé lekcie môžu teraz Európskej únii pomôcť.

(potlesk)

Táto veľmi negatívna energia smerujúca voči Grékom ide ruka v ruke s rozhodnutím nezaoberať sa riešením problémov v Grécku. Všetko, čo sa teraz musí stať z hľadiska konsolidácie rozpočtu, v ktorých oblastiach treba obmedziť výdavky z hľadiska verejného dlhu, ako dosiahnuť väčšiu účinnosť verejných služieb, ako bojovať proti daňovým únikom, ako bojovať proti korupcii v Grécku, zostáva na MMF, kým Brusel sa tým odmieta zaoberať. Takýto postoj nie je podľa mňa správny.

Znova si musíme ujasniť, čo nás Grécko učí – konkrétne to, že musíme čeliť slabým stránkam našich zmlúv, najmä tým v Maastrichtskej zmluve. Ak rozanalyzujem tieto slabé stránky, nedôjdem k záveru, že by sme sa mali dohodnúť na tom, že sa teraz nebudeme angažovať. Namiesto toho dôjdem k záveru, že väčšiu vzájomnú zodpovednosť a väčšiu solidaritu musia sprevádzať aj vzájomné zásahy. Jednoducho nadišiel čas – okrem toho, čo povedal pán Verhofstadt o eurodlhopisoch a mechanizmoch finančnej podpory –, aby sme diskutovali o ďalších reformných krokoch. Pán Van Rompuy, ak vaša špeciálna jednotka – v Nemecku sa jej stále hovorí *Arbeitsgruppe*, čiže pracovná skupina, čo znie trochu umiernennejšie – zametie túto veľmi potrebnú reformu pod koberec, nepredpokladám nič iné než krízu v Európe ako celku, ktorá pôjde v šľapajach gréckej krízy. Nevyhnutne musíme omnoho viac navzájom skoordinať svoju hospodársku politiku, daňovú politiku, spôsob, akým pripravujeme svoje verejné rozpočty, akým zabezpečujeme konkurencieschopnosť, a prevziať spoločnú zodpovednosť. Samit však nič z toho nezabezpečil a domnievam sa, že neposkytol ani základné záruky.

Pokiaľ ide o Európu 2020 – klímu –, ak to máme brať ako dôkaz úspechu alebo zlyhania, čo má vlastne Connie Hedegaardová zobrať v máji do Bonnu? Má tam ísť s prázdnyimi rukami? Naozaj musí ísť do Bonnu s tým, čo má predložiť? Je to zahanbujúce. Znova je to príležitosť pre dámu, čo vraví „nie“ – kancelárku Merkelovú –, aby sa predvádzala. Tiež je zahanbujúce, že už aj tak slabé sociálno-politické ciele, ktoré predložil pán Barroso, Nemecko, teda kancelárka Merkelová ešte viac oslabil.

A tak prúdi z Nemecka veľmi veľa negatívnej energie. Čítala som, že veľa poslancov si želá, aby bol pri tom radšej Helmut Kohl. Musím povedať, že nie som jednou z nich. Na éru pána Kohla mám trochu iné spomienky a navyše, Európa vtedy nebola všetko. Chcela by som, aby sa politické vedomosti v hlavných mestách Európy, ktoré sú teraz, v čase globalizácie a svetovej krízy potrebné na spojenie síl, konečne premenili na spoločnú politiku.

Pán Verhofstadt, s potešením prijímam vašu výzvu na intenzívnejšiu prácu na Európe 2020. Nakoniec, tri skupiny v tomto Parlamente pracovali doteraz len na nej.

Timothy Kirkhope, v mene skupiny ECR. – Vážený pán predseda, kríza v Grécku sa po schôdzi Európskej rady, samozrejme, najčastejšie objavovala na prvých stránkach novín, ale aj na samotnej schôdzi sa podnikli prvé dôležité kroky, pokiaľ ide o iniciatívu Európa 2020. Naša skupina Európski konzervatívci a reformisti (skupina ECR) chce, aby bola eurozóna úspešná pre tých, ktorí sa rozhodnú byť jej členmi. Pre európske hospodárstvo ako celok je teraz najdôležitejšie, aby akákoľvek nestabilita neuškodila obchodu a širšiemu európskemu hospodárstvu.

Samozrejme, nie všetky členské štáty sa už rozhodli pripojiť sa k jednotnej mene a možno sa tak ani nerozhodnú. Súčasná kríza ilustruje, prečo toľkí vrátane britskej Konzervatívnej strany odmietajú členstvo v eurozóne s nevyhnutnou politikou univerzálnej úrokovej sadzby a výmennými kurzami určenými faktormi, ktoré možno nemajú nič spoločné s tuzemskou hospodárskou realitou. Táto kríza nepochybne odhalila niekoľko skrytých problémov s aktuálnym projektom eurozóny. Pri riešení týchto problémov však krízu nesmieme použiť ako zámienku na ďalšie rozširovanie právomocí Európskej únie.

Už sme počuli nebezpečne neviazanú diskusiu o potrebe väčšej európskej hospodárskej správy. Takáto centralizácia moci v Bruseli nie je riešením a bola by neprijateľná. Grécko potrebuje našu pomoc a povzbudenie, ale žiadať zahraničných daňových poplatníkov, najmä v krajinách mimo eurozóny, aby zaplatili účet, je ťažké. V konečnom dôsledku je samozrejme, že len samotní Gréci môžu vyriešiť problém gréckeho verejného dlhu, a my im želáme, aby boli vo svojom úsilí úspešní a aby našli cestu von z krízy.

Pokiaľ ide o iniciatívu Európa 2020, teší nás, že Rada urobila prvé predbežné kroky. Teraz, keď bojujeme s aktuálnou hospodárskou a finančnou krízou, nesmieme zabúdať, že aj predtým sme čelili obrovským hospodárskym problémom, napríklad rastu Číny a Ďalekého východu a našej zvyšujúcej sa energetickej neistote. Naše dlhodobé hospodárske vyhliadky závisia od úplnej modernizácie európskeho hospodárstva, aby sme mohli prosperovať na čoraz konkurennejšom svetovom trhu.

Nepodporujeme všetky aspekty tejto iniciatívy. Niektoré oblasti, ktoré si vyžadujú inováciu, napríklad poľnohospodárstvo, boli veľmi ignorované, ale plne podporujeme najmä široký záber programu a nepretržitý rozvoj jednotného trhu. Nazdávame sa, že úspešné a konkurencieschopné podniky sú hlavným pilierom nášho hospodárskeho života, lebo zabezpečujú hospodársku prosperitu a sú dôležité na tvorbu pracovných miest a zdrojov, od ktorých závisí veľa iného.

Vzniká nebezpečenstvo, že akiaľ tu všetci hovoríme o znižovaní záťaže podnikov, sústavne hlasujeme za konkrétne body, ktoré robia opak, takže všetky inštitúcie Európskej únie vrátane našej vlastnej musia splniť svoju úlohu. Komisia nesmie predkladať návrhy, ktoré zaťažia priemysel, a my v tomto Parlamente musíme ukázať zodpovednosť a sebadisciplínu. Na júnovej schôdzi sa prehodnotí veľa cieľov, ktoré sú súčasťou Európy 2020.

Na záver chcem vyjadriť nádej, že v najbližších týždňoch sa zosilní podpora hospodárskej slobody a reformy v Európskej rade – a tiež dúfam, že k tomu pomôže aj konzervatívna vláda v Spojenom kráľovstve.

Lothar Bisky, *v mene skupiny GUE/NGL*. – (DE) Vážený pán predseda, to, že sa vedúci predstavitelia štátov alebo vlád dohodli na núdzovom balíku, je dobrá vec, ale to je sotva skutočné európske riešenie. Nemecká vláda sa z taktických volebných dôvodov – s ohľadom na Severné Porýnie-Vestfálsko – vybrala cestou populizmu. Vtedy tá dohoda visela na vlásku rozhovoru medzi kancelárkou Merkelovou a prezidentom Sarkozym. Tento balík nemyslí na občanov. Mechanizmus financovania sa má totiž skladať zo stimulov, ktoré umožnia čo najrýchlejší návrat finančného trhu k stanovovaniu vysoko rizikových cien. Koordinácia hospodárskej politiky sa má budovať na nedodržiavaných zásadách Paktu stability a rastu. Štát a občania majú sporiť, kým finančné trhy – banky – majú zhodnotiť, či sa sporí dostatočne. Považujem to za pochybný postup. Miera nezamestnanosti je teraz v EÚ na úrovni 10 % – najvyššia od roku 1998. Viac ako 20 % ľudí do 25 rokov je nezamestnaných. Treba celkom jasne povedať, na čom chceme šetriť. Inak sa obávam najhoršieho.

Prečo Rada nesúhlasila so zvýšením Kohézneho fondu a štrukturálnych fondov alebo s okamžitým zákazom obchodovania s úverovými derivátmi? Prečo odložila dohodu o konkrétnych cieľoch boja proti chudobe v EÚ na neurčito? Nehovorím, že tak urobila zámerne, ale v podstate ju odložila na neurčito. Keďže plynie Európsky rok boja proti chudobe, považujem to za škandál. V júni tohto roka bude už príliš neskoro.

Nigel Farage, *v mene skupiny EFD*. – Vážený pán predseda, dnes je tu s nami veľký muž – prezident Európy. Je to taký významný muž, že je mimo kritiky, mimo výčitiek, je to kráľ modernej politickej triedy. Je to moderný Zeus a zamýšľa nám vládnuť z hory Berlaymont – a beda každému, kto spochybňuje jeho právomoc alebo úctyhodnosť, lebo inak bude čeliť krutému testu.

V mojom prípade, naposledy, keď sme sa stretli a ja som chcel povedať jednu či dve veci, Parlament mi uložil najvyššiu možnú pokutu. Vraj keď poviem čokoľvek, čo vás rozčúli, vypnú mi mikrofón. No, akú cenu má sloboda prejavu, akú cenu má demokracia?

Dnes ste sa k nám vrátili a so súhlasom pána Sarkozyho a Angely Merkelovej ste sa stali hlavou novej hospodárskej vlády pre 500 miliónov ľudí a začali ste realizovať náš desaťročný plán – vaše tajné želania. Len by ma zaujímalo, či sa pamätáte na to, čo sa stalo s posledným desaťročným plánom, ktorý sa začal realizovať v roku 2000. Za všeobecného jasotu ho tento Parlament schválil a bola to úplná a absolútna ochromujúca katastrofa, dokonca ešte pred celosvetovou recesiou.

V skutočnosti zlyhávajú všetky centralizované plány EÚ. Vezmite si katastrofálnu, ničivú spoločnú politiku rybného hospodárstva. Teraz zlyhalo vaše milované euro; zlyhalo politicky hneď pri prvej väčšej prekážke. Na samite ste nepredložili žiadny plán a Grécku nedokázate pomôcť bez Medzinárodného menového fondu, ktorý by sa do tohto zapojil, aby aspoň nateraz zachránil váš eurosen.

A pritom, pán Van Rompuy, zdá sa, že vašim plánom je, že prehrávame, zlyhávame, ale veď si ešte pridajme, nech máme viac Európy, nech ešte viac zlyháme. To, na čom naozaj záleží, je strata demokracie. Neboli ste zvolení. Nenesiete zodpovednosť a Európania vás nemôžu nijako odvolať, lebo na to nie je mechanizmus. Zeus uniesol Európu a obávam sa, že vy unášate našu demokraciu. Ste tu len vďaka tomu, že Lisabonská zmluva prešla bez referenda, ktoré bolo sľúbené britským občanom. Podľa nášho názoru ide o nedokončenú záležitosť. Ľudia bojovali a zomierali za to, aby sme mohli byť nezávislým demokratickým národom, ktorý si bude sám vládnuť, sám bude zamestnávať a vyhadzovať svojich vodcov. Nikto, kto verí v demokraciu, by neprijal funkciu prezidenta Európskej únie.

Barry Madlener (NI). – (NL) Vážený pán predseda, pán Farage znova vystúpil v mene mnohých Európanov, ktorým sa táto Európa nepáči, za čo mu ďakujem.

Táto rozprava je veľký podvod. Nový nepravý prezident Herman Van Rompuy, ktorý bol vymenovaný v zákulisí, zablahoželať prezidentovi Barrosovi a Komisii k finančnej záchrane Grécka. Toto nepochybne znova podusí holandských daňových poplatníkov, ktorí si znova musia siahnuť hlboko do vrečka. Nezabúdajme, že Grécko celé roky klamalo krajiny Európy falošnými údajmi. Pán Van Rompuy, povedali ste, že ste Grécko prinútili, aby prijalo tvrdé opatrenia. Tvrdé opatrenia: zvýšenie veku odchodu do dôchodku zo 61 na 63 rokov? Väčšina pracujúcich Európanov môže o niečom takom len snívať a, samozrejme, holandská vláda dokonca uvažuje o zvýšení tohto veku zo 65 na 67 rokov. Gréci pracujúci budú odchádzať do dôchodku v 63 rokoch a my musíme zaplatiť účet.

Čo sa stalo s neoblomným postojom Poslaneckého klubu Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov)? Holandská Kresťansko-demokratická výzva (CDA) v zastúpení pani Wortmannovej-Koolovej: pred niekoľkými týždňami jej strana stále hovorila, že Grécko nedostane ani cent z peňazí holandských daňových poplatníkov. Pekné reči mala aj Angela Merkelová: ani cent na grécke dôchodky. Ale aká je skutočnosť teraz? Zmenili svoj názor, ustúpili. Ich slová očividne nič neznamenali. Gréci so svojimi sfalšovanými údajmi už dostávajú finančnú podporu a kto je na rade? Portugalsko, Španielsko, Maďarsko, kto vám len napadne. Dokonca aj Skupina Aliancie liberálov a demokratov za Európu pána Verhofstadta a, samozrejme, aj pána van Baalena z holandskej Ľudovej strany za slobodu a demokraciu (VVD) teraz sľubuje slabým krajinám výhodné pôžičky a Európsky menový fond. Pán van Baalen, prečo neodporujete pánovi Verhofstadtovi? Je to len obyčajné klamanie voličov: vo voľbách ste sľúbili menej Európy, ale teraz si jej len pridávame. Vaša vlastná skupina to obhajuje. Dámy a páni, Európa nie je riešením problémov, ale ich príčinou.

Herman Van Rompuy, predseda Európskej rady. – (FR) Vážený pán predseda, dámy a páni, budem naozaj stručný. Musím vám pripomenúť niektoré základné fakty. Prvým faktom je – a počul som ho tu niekoľkokrát, ale nie toľkokrát, koľko by som chcel –, že problémy, ktoré musíme riešiť, sa po prvý raz vyskytli v krajine s rozpočtovými nezrovnalosťami. Treba to napraviť. Treba podniknúť kroky, aby sa to znova nestalo.

Z toho dôvodu musíme začať so základnými pravidlami: s rozpočtovou ortodoxnosťou. Preto sme v minulosti vytvorili Pakt stability a rastu. Niektorí ľudia sú za sankcie, pokuty a preukázanie neoblomnosti. Mali sme však Pakt stability a rastu, ale chcel by som zdôrazniť, že niektorým krajinám vôbec nepomohol.

Grécka vláda prijala niekoľko opatrení, niekoľko odvážnych opatrení, za čo ju chválím. Boli ustanovené v neformálnom vyhlásení Rady z 11. februára. Požiadali sme Grécko, aby prijalo niekoľko opatrení. Prijalo ich, prevzalo vlastné záväzky. Teraz ich treba splniť a úplne chápem krehkosť a obťažnosť okolností, za ktorých musí grécka vláda postupovať. Aj tak ich však treba splniť.

Grécka vláda je presvedčená, že slávne spready sa zúžia, len ak budú výsledky celej politiky rozpočtovej disciplíny viditeľné. Je o tom presvedčená. Základným faktom preto je, že musíme začať od samotnej podstaty problémov, aby sme ich vyriešili. Inými slovami, aby sme vyriešili rozpočtové problémy jednej krajiny a ostatných krajín.

Po druhé, grécka vláda ukázala, že úplne súhlasí so závermi Európskej rady. Môžeme ľudí nútiť, aby boli šťastní, ale súhlasila. Pred schôdzou, v jej priebehu aj po nej som videl, že súhlasí. Po tretie, stále nepožiadala o finančnú podporu. Včera to znova zopakovala. Toto sú základné fakty, ktoré vám chcem pripomenúť.

Ďalej – a požiadala o to pani Wortmannová-Koolová –, spolu s predsedom Parlamentu a ďalšími budeme zisťovať, ako môžeme spolupracovať s Parlamentom počas obdobia, v ktorom bude pracovná skupina pôsobiť.

Čo sa týka pracovnej skupiny, súhlasím s tými, ktorí hovoria, že musí byť ambiciózna. Neberiem si príklady z minulosti. História sa nikdy neopakuje a určite nie rovnakým spôsobom. Táto dôležitá pracovná skupina musí byť veľmi ambiciózna. Zo súčasnej krízy si musíme zobrať všetky možné ponaučenia. Musíme z nej vyvodiť všetky možné dôsledky.

Omnoho viac musíme dbať na prevenciu. Musíme na ňu dbať nielen z hľadiska rozpočtu, ale aj s ohľadom na zavedenie hospodársku politiku. V tomto smere nie je účelom nahradiť národné vlády pri realizácii hospodárskej politiky: samozrejme, v konečnom dôsledku nesú zodpovednosť ony. Môžeme však dbať na prevenciu tak, aby to neohrozilo jednotnú menu – euro – ani spoločný trh, vnútorný trh. Nesmieme ich ohroziť! Túto zodpovednosť musí niesť EÚ. Každý si musí niesť svoju vlastnú zodpovednosť. Preto musíme viac dbať na prevenciu z hospodárskeho hľadiska.

Chcel by som vám pripomenúť – nikto to vo svojom vystúpení nespomenul –, že problém konkurencieschopnosti je zásadný. Máme viac než len rozpočtové problémy: za rozpočtovými problémami sa skrývajú hospodárske problémy. Musíme ich vyriešiť, lebo ak nie – zopakujem to –, ohrozíme spoločný trh.

Preto budeme na to všetko myslieť. V tomto ohľade si musíme, ako som práve povedal, zobrať všetky možné ponaučenia, pokiaľ ide o koordináciu, dohľad a niektoré nové mechanizmy, ktoré treba zaviesť. V tomto Parlamente som si vypočul niekoľko myšlienok, ktoré sú celkom opodstatnené a obstojné a ktoré musíme preštudovať.

To, že nediskutujem o ich obsahu, neznamena, že som na ne zabudol alebo že na ne zabudne pracovná skupina. Som nadšený niekoľkými myšlienkami, ktoré kolujú a ktoré tu odzneli dnes poobede. Budeme o nich otvorene diskutovať v pracovnej skupine. Ako som práve povedal, zistíme, ako môžeme spolupracovať s Parlamentom v období, v ktorom bude pôsobiť pracovná skupina.

Čo sa týka stratégie 2020, dámy a páni, domnievam sa, že Európska komisia naozaj zachytila podstatu nášho európskeho sociálneho modelu. Máme hospodárske ciele, ciele v oblasti životného prostredia a sociálne ciele. Jedným z našich cieľov je preto vynikajúci koncept sociálne a environmentálne napraveného trhového hospodárstva.

Rozhodli sme o piatich cieľoch, medzi ktorými je sociálne začleňovanie. Podľa zmluvy je v kompetencii Európskej únie. Rozhodli sme o sociálnom začleňovaní a okrem iného aj o boji proti chudobe. Uisťujem vás, že keď sme v piatok ráno rokovali o piatich cieľoch, nikto ich nespochybnil, a prideme sem aj v júni s kvantifikovateľnými a kvantifikovanými cieľmi pre všetkých päť. Netrepezlivých žiadam o ešte trochu strpenia – do júna –, ale určite dosiahneme cieľ, ktorý sme si stanovili.

Ja osobne a predseda Barroso – hovorím to z láskavosti – ešte viac ako ja, bojujeme za to, aby sa týchto päť cieľov zahrnulo do programu Európskej únie a aby v ňom zostali. Samozrejme, že došlo k nezhodám, ale nazdávam sa, že sme presvedčili kolegov – na schôdzi Rady Ecofin, ktorej som sa zúčastnil, v Rade pre všeobecné záležitosti a v Európskej rade –, že táto rovnováha medzi sociálnou, hospodárskou a environmentálnou stránkou by sa mala zachovať v prístupe k stratégii 2020. Ak to ešte stále nie je lepšie, uisťujem vás, že v júni to už bude.

Ďalej je tu problém finančnej regulácie, ktorý nám niektorí ľudia oprávnene pripomenuli. Je tu tendencia veľmi rýchlo zabúdať. Musíme však na ňom naďalej pracovať. Parlament má z hľadiska finančnej regulácie významnú úlohu. Na samite G20 sme sa však dohodli na celom programe, lebo o niektorých opatreniach sa môže rozhodovať len na celosvetovej úrovni. V tomto smere dúfam – a urobíme všetko, aby sa tak stalo –, že hlas EÚ, silný a zjednotený hlas bude počuť.

Skupina G20 pracovala usilovne na začiatku krízy. Usilovne treba pracovať aj po recesii. Kríza sa ešte stále úplne neskončila, ale recesia áno. Ako som však povedal v úvode, je omnoho ťažšie dosiahnuť dohodu, keď sú veci o niečo lepšie, než keď sme uprostred búrky, obklopení problémami.

Skupina G20 má preto s pomocou svojho zakladateľa, Európskej únie, veľmi dôležitý program v júni v Toronte a v druhej polovici roka v Južnej Kórei.

Naozaj si myslím, že máme Európsku radu, ktorá zabránila najhoršiemu – a to je tiež niekedy cieľom v politike – a ktorá položila základy mechanizmu solidarity. Opakujem, že Grécko vynaložilo obrovské úsilie, pokiaľ ide o rozpočet, dnes o nič nežiada a vyhlásilo, že súhlasí s týmto mechanizmom.

Rozhodli sme o hospodárskej stratégii s piatimi cieľmi, nie šesťdesiatimi, ale piatimi. Zrealizujeme ich na národnej úrovni. V júni budú musieť všetky členské štáty predstaviť svoj plán na najbližšie roky. My zhodnotíme situáciu. Naozaj som presvedčený, že sme položili základy pre budúce konanie.

Pracovná skupina je, povedzme, stelesnenie múdrosti. Ako sa to všetko dá improvizovať? Netrepezlivým odkazujem, že do konca roka, čo nie je ďaleko, máme len deväť mesiacov – ale za deväť mesiacov sa dá dosiahnuť veľa, nemyslíte? –, sa pokúsime dokončiť ambicióznú úlohu a urobíme všetko pre to, aby sa súčasná kríza už nikdy viac nezopakovala.

(potlesk)

Predseda. – Ďakujem, pán Van Rompuy. Ďakujem vám za priamu odpoveď na pripomienky, ktoré tu odzneli. Všetci sme počuli kritické pripomienky. V takejto diskusii sú potrebné. Hovoríme o najdôležitejšej veci. Nehovoríme len o tom, ako sa dostať z krízy alebo pomôcť krajine – členovi našej eurozóny –, ktorá

má problémy, ale aj o tom, ako sa ďalších 10 rokov rozvíjať. Preto ide o kľúčovú otázku. Navyše, sú tu otázky týkajúce sa klímy. Takže by som vám rád znova poďakoval, pán Van Rompuy, za rýchlu odpoveď na niektoré tieto otázky. Pracovná skupina bude, samozrejme, o týchto otázkach systematicky rokovať s tromi európskymi inštitúciami, aby sme mohli vyvinúť spoločnú stratégiu. Európsky parlament je na to plne pripravený.

Maroš Šefčovič, podpredseda Komisie. – Vážený pán predseda, aj ja chcem zareagovať na pôvodnú diskusiu.

Chcem Parlamentu poďakovať za mnohé výborné myšlienky, veľmi dobré návrhy a aj za konštruktívnu kritiku, ktorej sa nám v tomto Parlamente dostáva, lebo nám pomáha v našej ďalšej práci.

Predseda Európskej rady aj ja sme boli veľmi otvorení, keď sme opisovali, v akej ťažkej situácii sa Európska rada nachádza. Veľmi otvorene sme hovorili o rozdieloch a nezhodách v názoroch, pokiaľ ide o hľadanie riešenia gréckej situácie a stratégiu EÚ 2020, a obaja sme povedali, že by sme si želali lepšie riešenia.

Zároveň však musíme pracovať v reálnom svete, ktorý je veľmi často plný protikladných myšlienok, a stále musíme hľadať kompromis. To sme urobili a nakoniec sme dosiahli najlepšie riešenie, aké sme za daných okolností mohli dosiahnuť.

Nemyslím si, že niekomu z nás robíme dobrú službu, keď zľahčujeme, čo sme dosiahli, lebo máme riešenie pre Grécko a máme riešenie pre eurozónu. Sme vo veľmi úzkom kontakte s gréckymi orgánmi a medzinárodným spoločenstvom a ak to bude Grécko potrebovať a požiada nás o to, som si istý, že celá eurozóna a Komisia sa zmobilizujú a prídu ho zachrániť. Takže máme mechanizmus, máme prostriedky a sme pripravení ich použiť, ak to bude potrebné.

Chcel by som poďakovať poslancom Parlamentu za podporu stratégie EÚ 2020. Môžem len súhlasiť s predsedom Európskej rady, že sme veľmi optimistickí, pokiaľ ide o budúcnosť tejto stratégie a dosiahnutie politickej dohody o cieľoch. Sme optimistickí preto, lebo vodcovia v Európskej únii vedia, že tieto ciele sú veľmi dôležité na zachovanie európskeho spôsobu života. Vedia, že ak ich dosiahneme, budeme môcť zaručiť, že Európa bude za desať rokov jedným z celosvetových lídrov na svetovej scéne, bude mať veľmi konkurencieschopné hospodárstvo a silné sociálne politiky, ktoré máme v Európe dnes.

Z toho dôvodu teraz rokujeme o tom, ako lepšie motivovať členské štáty a ako lepšie vypočítať ciele, aby boli presnejšie a v budúcnosti lepšie sledované. Som si istý, že s pomocou Parlamentu môžeme dosiahnuť tieto ciele, ako aj pozitívny výsledok na júlovej schôdzi Európskej rady.

Rád by som tiež zopakoval jeden konkrétny prvok pripomienok pána Van Rompuya, ktorý sa týka prípravy na samit G20. My v EÚ môžeme urobiť len toto. Môžeme koordinovať a zlepšiť sa v našom európskom rámci. Je však celkom jasné, že ak sa chceme dostať z krízy a v budúcnosti žiť v lepšom svete, potrebujeme celosvetovú koordináciu, najmä pokiaľ ide o také dôležité veci, ako je makroekonomická stabilita, hospodárska politika a opatrenia vo veľmi citlivej finančnej oblasti.

Presne toto plánuje EÚ urobiť a Komisia čoskoro predloží primerané návrhy. Som si istý, že o týchto návrhoch budeme čoskoro viesť veľmi plodnú rozpravu.

Gunnar Hökmark (PPE). – Vážený pán predseda, v prvom rade chcem tým, ktorí chcú vynaliezať nové inštitúcie, nové pravidlá a nové fondy, povedať, že si nemyslím, že môžeme vyriešiť problémy, ktoré vznikli preto, lebo sme nedodržiavali pravidlá, tak, že vytvoríme nové pravidlá. Musíme dodržiavať pravidlá, ktoré máme. Jedným z veľkých ponaučení plynúcich z krízy je, že sme nikdy nemali dovoliť také deficity, aké vznikli.

Po druhé, my všetci sme to dovolili, lebo sme zmiernili pravidlá, a viem, kto sa za toto zmiernenie zasadzoval. Ak smiem byť kritický, uprednostňujem ambiciózne reformy pred ambicióznymi ambíciami. Myslím si, že o ambíciách sa rozpráva priveľa a o činoch primálo. Všimol som si, že keď sa rozpráva o činoch, Komisia a niekedy aj Rada rozprávajú radšej o tom, čo by mali urobiť členské štáty, než o tom, čo by sme mali urobiť spoločne v Európskej únii.

Teší ma, že vznikla pracovná skupina, ale nemali by sme mrhať časom, lebo vieme, koľko konkrétnych vecí treba urobiť: znížiť a odstrániť byrokráciu, zabezpečiť, aby sme na európskej úrovni investovali viac do vedy a výskumu, zmeniť rozpočet tak, aby umožnil väčší rast a inováciu, zabezpečiť, aby sme v oblasti znalostného hospodárstva pokročili, a to zavedením smernice o službách a jej uplatnením v nových oblastiach, zabezpečiť, aby bola na trhu práce mobilita, zabezpečiť, aby boli finančné trhy stabilnejšie, ale nie protekcionistické – lebo by som rád povedal Komisii, že vytváranie nového protekcionizmu, pokiaľ ide o finančné trhy, nepomáha

európskemu hospodárstvu. Ak zničíme príležitosti pre transatlantický kapitálový trh, Európe to nepomôže. Takže vieme, čo robiť. Bolo by dobré mať pracovnú skupinu, ale ešte lepšie by to bolo bez nej.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, so záujmom som si vypočul úvod predsedu Rady a podpredsedu Komisie a musím povedať, že ich závery ma nepresvedčili.

Nepresvedčili ma závery marcovej schôdze Európskej rady, lebo sme svedkami úpadku ideálu a metódy Spoločenstva medzi niektorými hlavnými osobnosťami súčasnej európskej histórie. Vzhľadom na to, čo sa deje vo svete, nás znepokojuje práve toto, alebo skôr niektoré aspekty.

Grécke problémy len ilustrujú, čo by mala Európa byť, ale nie je to ešte realitou. Z toho dôvodu vyzývame Európsku komisiu, podpredsedu, ktorý je tu namiesto predsedu, a predsedu Rady, aby prijali silnú politickú iniciatívu, legislatívnu iniciatívu: Komisia musí stanoviť program, Rada musí zabezpečiť, aby sme nešli v šľapajach vlád, ktorých moc a dravosť často potláčajú bezprostredné volebné otázky – včera vo Francúzsku a Taliansku, zajtra v Spojenom kráľovstve a Nemecku –, ktoré paralyzujú konanie vlád.

Pán Van Rompuy, vaša úloha nie je len pomocná, ale mali by ste byť ľahúňom tejto Európy, a my sa obraciame na váš demokratický a proeurópsky cit s výzvou, aby tento nový podnet priniesol tejto Európe výhody. Už nestačí len stanovovať ciele, musíme definovať nástroje. Dohodli sme sa na cieľoch, ako sme sa dohodli aj na lisabonskej stratégii.

Aké sú ale nástroje? Chceme skončiť s federálnym rozpočtom – a nazývať ho tak –, ktorý sa rovná aspoň 2 % HDP? Chceme do hry zapojiť eurodlhopisy, európske investície a štátne dlhopisy, bez ktorých sa ďalej nepohneme, aby sme politicky zlepšili túto Európu?

V podstate musíme vedieť, či úspešne definujeme novú Európu a či úspešne definujeme – prostredníctvom nového vzťahu medzi európskymi politickými silami v rámci tohto Parlamentu a mimo neho – skutočný rozdiel, skutočnú hranicu, ktorá v rámci dnešnej Európy delí konzervatívcoch a zástancov progresizmu, tých, ktorí chcú viac politicky integrovanú Európu, a tých, ktorí chcú radšej len väčší jednotný trh.

Lena Ek (ALDE). – Vážený pán predseda, v záveroch Rady úplne chýbajú dve kľúčové slová, a to „transparentnosť“ a „odvaha“.

Po prvé, pokiaľ ide o hospodársku správu: ak nebudeme mať odvahu a nebudeme transparentne pracovať s pravdivými skutočnosťami, pravdivými štatistikami a pravdou a nebudeme tak aj konať v rámci priateľov v Európskej únii, skončíme v chaose.

Vieme to už roky. Keď pán Van Rompuy hovorí, že si musíme zobrať ponaučenie: už celé roky si berieme ponaučenie v rozpravách v pléne v tejto rokovacej sále. Teraz potrebujeme konať na základe štatistík, inak, biblickými slovami, postavíme naše rozhodnutia – náš dom – na piesku, a vieme, že to je neudržateľné.

Tiež vieme, že krajiny, ktoré porušili Pakt stability a rastu, sú v eurozóne. Z toho dôvodu je ešte naliehavejšie, aby sme boli pravdiví, odvážni a transparentní.

Ako povedalo veľa rečníkov, musíme sa tiež vzdať otvorených metód koordinácie. Dnes je to tajná metóda koordinácie. Potrebujeme otvorené záväzné ciele a cukor a bič pre štáty, aby realizovali rozhodnutia.

Ďalej, pokiaľ ide o udržateľný a inkluzívny rast: vieme, že slovo „udržateľný“ by malo znamenať aj šetrný k životnému prostrediu a sociálne začleňujúci. Prečo sa báť rastu? Potrebujeme hospodársky rast a v záveroch Európy 2020 ho musíme podrobne vysvetliť.

Pokiaľ ide o klímu, tento plán a toto stanovisko: budeme sa stále točiť v kruhu. Okamžite potrebujeme energetickú účinnosť. Musíme nájsť odvahu, aby sme predložili návrhy o energetickej účinnosti. Vieme, že prináša pracovné miesta a konkurencieschopnosť.

Na záver, pokiaľ ide o úlohu Parlamentu: konzultácia nestačí. Keď hovoríme o problémoch, keď hovoríme o vlajkových projektoch, hovoríme o spolurozhodovaní a to si vyžaduje omnoho viac než len konzultáciu.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Vážený pán predseda, pán Van Rompuy je na pódiu a ako vodca belgickej delegácie v Európskych konzervatívcoch a reformistoch by som ho rád v tomto Parlamente privítal.

Rád by som sa spýtal na niečo týkajúce sa stratégie EÚ 2020. Súhlasím s vami, že veľkou otázkou ďalších 10 rokov bude to, či môže Európa prežiť, alebo nie. Otázka je – a toto je americké porekadlo, ktoré som tu pravdepodobne už raz či dvakrát uviedol –, či sme za stolom, alebo na jedálnom lístku. Vztahuje sa to na

nás všetkých. Mám tiež konkrétnu otázku o myšlienke, ktorá už niekoľkokrát odznela, a to vo vzťahu k severoatlantickej zóne voľného obchodu medzi Európskou úniou, Spojenými štátmi a Kanadou. Nie je to revolučná myšlienka a nie je ani moja. Myslím si, že to bola myšlienka kancelárky Merkelovej z roku 2007, a niet po nej ani stopy. Týka sa ambície zameriavať sa smerom von s cieľom vytvoriť otvorené trhy v čase, keď protekcionizmus dvíha svoju škaredú hlavu. Naše hospodárstvo môžu posilniť len otvorené trhy, inovácia a konkurencieschopnosť, nie dotácie ani európske fondy. Z toho dôvodu by som vás chcel požiadať, aby ste sa zamerali smerom von a aj tento aspekt zahrnuli do stratégie EÚ 2020, keďže len to nás môže zachrániť. Ak nie, staneme sa Bruggami globalizovaného sveta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predseda, hodnotu rozhodnutia Európskej rady, o ktorom diskutujeme, sme mali možnosť vidieť včera: po vyhlásení nemenovaného člena gréckej vlády spravodajská agentúra uviedla, že Grécko si neželá žiadny zásah zo strany Medzinárodného menového fondu. Nasledovali nové orgie špekulácií, pri ktorých úrokové sadzby pôžičiek dosiahli historické maximum. Plán zlyhal. Trhy, o ktorých hovoríte, dávajú prednosť Medzinárodnému menovému fondu ako dozornému orgánu pre Grécko a iné európske ekonomiky.

Týmto rozhodnutím robíte z Medzinárodného menového fondu ochrancu Európskej únie a ochrancu eurozóny. Rozhodnutím nezákonne zapojiť Medzinárodný menový fond – a ktorá zmluva a ktorý článok obsahuje opatrenia na jeho zapojenie do vnútorných záležitostí? – zavádzate prísnejší Pakt stability a rastu na úkor slabších hospodárstiev a slabších sociálnych skupín. Aký mechanizmus solidarity bol vytvorený, keďže mechanizmus donucovania a nátlaku bol už naplánovaný?

Okrem Grécka prijímajú kruté protiidové opatrenia Španielsko a Portugalsko, aby sa vyhli rovnakému osudu, v dôsledku čoho sa zvyšuje bieda, rastie nezamestnanosť, spomaľuje sa rast a recesia sa zhoršuje.

Sociálny damping sa stal jediným konkurenčným nástrojom v Európskej únii. Toto nie je Európa solidarity a súdržnosti.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Vážený pán predseda, dámy a páni, koordinácia hospodárskej politiky, rast, zamestnanosť, inovácie, sociálne začleňovanie: to sú heslá novej stratégie 2020, teda tej, ktorá má po lisabonskej stratégii priviesť Európu na koniec krízy, ktorá oslabuje kúpyschopnosť Európanov a ich ducha.

Desať rokov po prvom záchvate lisabonskej hystérie je tento nový recept, žiaľ, ohrozený tým, že sa zmení na odtučňovaciu kúru pre európske hospodárstvo. Po preskúmaní kľúčových bodov novej stratégie nedokážeme v skutočnosti nájsť žiadne konkrétne inovácie. Ak sme si to ešte neuvedomili, Európska únia nasledujúceho desaťročia bude rovnakou Európou, nad zlyhaním ktorej dnes nariekame.

Stratégia 2020 je katastrofálna pre katastrofálny *modus operandi* tejto Európy, ktorý chce napodobňovať plánovaním poháňaný dirigizmus a etatizmus, ktoré dlhodobo dominovali národným politikám a ktoré trestali spontánne produktívne sily a miestne subjekty. Dnes si Európa v skutočnosti cení moc Bruselu a bráni priamejšej a účinnejšej akcii svojich decentralizovaných orgánov.

Tento podnet preberám z názoru Výboru regiónov a podotýkam, že skutočne inovatívna stratégia by mala predovšetkým zvrátiť rovnováhu síl medzi centralizovanou a decentralizovanou úrovňou. Európa potrebuje toto: skutočnú subsidiaritu a skutočný federalizmus.

Európska história nás vopred varovala pred nasledujúcou vetou: štátom riadený centralizmus ničí bohatstvo a sociálne zabezpečenie, keď jeho cieľom nie je podporovať hospodárstvo, ale meniť jeho charakter.

Ale všetky reči nabok, čo občania, mladí ľudia a malé a stredné podniky – inými slovami 99 % výrobné štruktúry Európy – chcú, nie sú nepraktické európske stratégie pre rast, ale sú to decentralizácia a sloboda od rozkazov politických a byrokratických elít.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Vážený pán predseda, pán Swoboda, hovorili ste o solidarite a o tom, že by ste nemali čakať, kým vypukne kríza predtým, než informujete dobrých priateľov o probléme. Pre mňa z toho vyplýva otázka, prečo ste v predstihu o probléme neinformovali svojho socialistického priateľa v Grécku. Vedeli ste vlastne niečo o finančnej nerovnováhe v Grécku?

Okrem toho sa v tejto súvislosti pre mňa vynára aj otázka zodpovednosti. Kto je zodpovedný za skutočnosť, že Grécko poskytlo nepresné údaje o rozpočte? Vzniká tu potreba vysvetlenia a predovšetkým úplnej transparentnosti. Je to preto, lebo iba potom môžu byť títo ľudia volaní na zodpovednosť, iba potom možno zaručiť, že aj existujúce základné pravidlá budú nakoniec dodržiavané.

Stále sa však hovorí o nových základných pravidlách a riešeniach. Tie už sú istý čas na stole! Problémom je, že pod tlakom zo strany bánk a lobistov nechali politici v týchto riešeniach toľko dier ako v ementáli. Preto je nezávislosť v politike taká dôležitá.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Vážený pán predseda, pán Van Rompuy, pán Šefčovič, v prvom rade k otázke formy, pán Van Rompuy, bolo zvykom, aby vystúpil predseda Parlamentu, ale v zaznamenatej zápisnici o jeho vystúpení nie je žiadna zmienka.

Nebol pozvaný alebo ide o chybu v zápisnici? Chcel by som poznať váš postoj.

Znova som vám chcel povedať, ako si Parlament – alebo aspoň niektorí z nás – cenia to, že ste sem mohli prísť a pripraviť sa na zasadnutia Európskej rady namiesto vyslania Rady, ktorá nie je členom Európskej rady.

Povedali ste, že nie ste diktátor; ste uznávaný demokrat. Nie ste divák; povedali ste, že ste sprostredkovateľ. Vážený pán Van Rompuy, buďte politickým aktérom a prídte a začnite tu hľadať politickú podporu. Dáme vám ju.

Rád by som teraz diskutoval o rôznych témach a prvou z nich je poľnohospodárstvo.

Rád by som vám, pán Van Rompuy, poďakoval za to, že ste spoločne s vedúcimi predstaviteľmi štátov alebo predsedami vlád napravili nešťastný nedostatok v dokumente Európskej komisie, pretože nespomínal poľnohospodárstvo, a urobili ste správne, keď ste pridali jednu z hlavných historických politík Európskej únie, a to konkrétne poľnohospodárstvo, ktoré je faktorom v blahobyte Európanov.

Po druhé, nemyslím si, že dokument stratégie do roku 2020 vstúpuje Európskej únii dostatok ambícií ako globálnemu aktérovi, najmä v súvislosti s medzinárodným obchodom. Ako zástupcovia na medzinárodnej scéne budeme pre svojich partnerov musieť požadovať reciprocitu. Som rád, že spoločne s prezidentom Obamom sme dosiahli reciprocitu v súvislosti s projektom EADS na zásobovacie lietadlo.

Tiež navrhujem, pán Van Rompuy, spojiť váš politický vplyv s vplyvom pána predsedu Buzeka, aby sme mohli pozvať prezidenta Obamu, aby vystúpil v Európskom parlamente. Ak nebude môcť prísť, možno jeho viceprezident Joe Biden bude môcť.

Na záver chcem navrhnúť, aby sme zaviedli, teraz, keď sme rozhodli o európskej solidarite, makroekonomický a finančný informačný systém pre verejný sektor – na úrovni členských štátov a Európskej únie –, ktorý bude certifikovaný Dvorom audítorov, aby sme mali spoľahlivé údaje na úrovni Európskej únie.

Predseda. – Bol som pozvaný na zasadnutie Európskej rady, aby som predniesol úvodný prejav, ktorý je k dispozícii na internete – môžem vám ho poslať aj e-mailom. Dúfam, že bude vzatý do úvahy. Predniesol som, samozrejme, stanovisko Európskeho parlamentu. V ten istý deň sme viedli diskusiu o kríze v Grécku a niektorých ďalších otázkach. Vo všeobecnosti to bolo prednesenie stanoviska Európskeho parlamentu. O najdôležitejších bodoch som hovoril približne 15 až 20 minút. Môžete si to prečítať, pošlem vám to.

Pokiaľ ide o Spojené štáty, o dva týždne tam odchádzam, preto bude tiež možné hovoriť o vašom návrhu.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Vážený pán predseda, pán predseda Európskej rady, mám štyri poznámky.

Prvá sa týka mandátu pracovnej skupiny, ktorá vám bola zverená v súvislosti s postupom pri nadmernom schodku a kríze: neuspokojte sa s týmto programom, pretože ak tak urobíte, budete prehliadať naše potreby.

Čo dnes potrebujeme, je hospodárske riadenie. Čo to znamená, zatiaľ nikto nevie. Snažili sme sa to desať rokov zistiť, prišiel však čas, aby sme tento bod vyjasnili, a ak sa príliš sústredíme na krízový manažment, prehliadneme dôležitú rozpravu, ktorej úlohou je vedieť, ako môžeme s jednou menou vykonávať inteligentné spoločné opatrenia.

Tieto inteligentné spoločné opatrenia nie sú iba otázkou zodpovednosti alebo solidarity, ako ste povedali, ale sú skôr otázkou pridanej hodnoty, ktorá pochádza zo spoločnej meny, ktorá sa neobmedzuje iba na menovú úniu, ale ktorá musí byť aj hospodárskou úniou a v ktorej jediný nástroj, ktorý sme doteraz mali k dispozícii – Pakt stability a rastu –, je nedostatočný, pretože nikdy nebol paktom rastu a je paktom, ktorý nikdy nedovolil eurozónu naplniť svoj potenciál.

Je to tiež pakt, ktorý nezabránil existencii ani zvýšeniu rozdielov v konkurencieschopnosti medzi hospodárstvami eurozóny. Bez ohľadu na to, akú reformu zmluvy vymyslíte, bez ohľadu na to, akú reformu

Paktu stability a rastu si predstavíte, nevyriešite pomocou týchto nástrojov problém rozdielov v konkurencieschopnosti hospodárstiev.

Preto je potrebné vymyslieť nové nástroje. Takto musíte pristupovať k tomuto mandátu.

Ešte by som dodala, že už niekoľko rokov hovoríme, že potrebujeme koordinované časové rozvrhy, harmonizované hospodárske prognózy a spoločné diagnózy, aby sme mohli rozhodovať o hospodárskych stratégiách členských štátov eurozóny. V rozprave a v mandáte, ktorý dnes máte, ide o tento problém.

Pokiaľ ide o úlohu Európskeho parlamentu v tejto celej záležitosti, môj návrh pre vás a kolegov poslancov tu v Európskom parlamente je taký, že v duchu zdravej súťaže medzi inštitúciami vytvoríme svoju vlastnú skupinu expertov z vysokokvalitných, odborne zdatných a nezávislých jednotlivcov, ktorí môžu mať dôležitý intelektuálny prínos do tejto rozpravy, ktorá je rozhodujúca pre budúcnosť eurozóny, a teda aj Európskej únie.

Malcolm Harbour (ECR). – Vážený pán predseda, mám niekoľko poznámok pre pána Van Rompuya ako predsedu inému predsedovi.

Ako predseda Výboru pre vnútorný trh som si všimol, že vec, ktorá jasne v cieľoch chýba, sú akékoľvek ciele pre členské štáty, aby dokončili vnútorný trh, čo by malo byť ústredným bodom hospodárskej reformy a rastu.

Je tam pár vrúcnych slov o redukovaní problémových miest, ale všimol som si, že veľké hlavné iniciatívy, o ktorých sme počuli, boli odsunuté takmer až na koniec zoznamu pána Van Rompuya. V tomto komuniké sa prepadli takmer bez stopy.

Prečo sa nesústredíme na záležitosti, nad ktorými skutočne dokážeme získať kontrolu? Zaviedli sme už rámcové opatrenia. Pracujeme na ich zavedení do praxe, čo ma teší. Opäť však súhlasím s mojou priateľkou pani Berèsovou. Čo tak trochu súťaže medzi našimi inštitúciami? Naš výbor vykonáva viac politickej činnosti pri dokončovaní vnútorného trhu než čokoľvek, čo sme tu dnes videli, alebo čokoľvek, čo sme počuli od Rady.

Rád by som pozval pána Van Rompuya, aby sa stretol s naším výborom a prišiel a diskutoval o niektorých našich iniciatívach. Blíži sa správa pána Montiho a predložíme správu nášho výboru. Súťažme spolu, ale preboha začnime riešiť niečo, čo skutočne dokážeme, a prestaňme mať celý rad vágnych cieľov, čo je to, čo vidím v tomto návrhu.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Vážený pán predseda, rozhodnutia Európskej rady znova zdôrazňujú skutočnosť, že Európska únia je imperialistickou nadnárodnou úniou kapitálu. Schválenie usmernení pre stratégiu Európa 2020 a „údajný“ hospodársky podporný mechanizmus Spoločenstva sú dve strany tej istej mince.

Signalizujú „zjednotenie“ nových krutých trvalých protíľudových opatrení proti pracujúcej triede a proti triede občajných ľudí počas rokov 2010, 2011 a 2012 a tak ďalej až do nekonečna, a to bez ohľadu na úroveň verejného dlhu a deficitov členských štátov Európskej únie. Využívajú sa všetky možné prostriedky na zníženie ceny práce a zvýšenie miery vykorisťovania v snahe zvýšiť ziskovosť kapitálu.

Rozhodnutia Európskej únie a buržoázných vlád jej členských štátov majú takéto smerovanie. Protichodné stanoviská, ktoré sa vyvíjajú v rámci Európskej únie a medzi Európskou úniou a inými imperialistickými centrami a úniami ako Medzinárodný menový fond, sú prepojené so stupňujúcou sa konkurenciou medzi kapitálom, ktorý zastupujú.

Pracujúca trieda a trieda občajných ľudí stavajú svoj jednotný front boja proti jednotnej kapitálovej stratégii EÚ a buržoázných vlád jej členských štátov, aby dosiahli radikálu zmenu a uspokojili moderné potreby pracujúcej rodiny občajných ľudí.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Vážený pán predseda, je samozrejmé, keď povieme, že ciele do roku 2020 si naozaj zaslúžia zváženie; prinajmenšom väčšina z nich. Ak je európsky stimul užitočný pre niektoré členské štáty na vnútropolitické zábery, aby im pomohol prijať potrebné opatrenia, nevidím v tom žiaden problém. Čo je však celkom udivujúce, najmä zo strany predsedu Rady, je, že celá eurokracia si sotva, ak vôbec, všima, že celý jej predchádzajúci smerný plán a celá lisabonská stratégia boli kompletne a totálne mylné – rétorika vo svojej najčistejšej podobe – a že v skutočnosti neexistuje nič, čo by naznačovalo, že tentoraz to bude nejakým spôsobom odlišné. Práve naopak, počujeme žiadosti o rýchly postup vrátane vytvorenia Európskeho

menového fondu a ešte federálnejšej Európy. Nemyslím si, že je to cesta, ktorú by sme si mali zvoliť, práve naopak. Dovoľte mi zostať veľmi skeptický, pokiaľ ide o totalitu európskej politiky ešte viac vkladanej do rúk eurokratov, ktorí z nej doteraz narobili dokonalý chaos.

Chcel by som požiadať predsedu Európskej rady, aby holandčine prejavil podstatne viac úcty, než ako dokázal doteraz.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Vážený pán predseda, je pravda, že hospodárska únia nenasledovala menovú úniu. Hospodárska únia by však pravdepodobne znamenala odstránenie rozdielnych politických názorov a rôznych politických frakcií.

V tomto prípade rozhodnutie prijaté o Grécku z hľadiska zapojenia Medzinárodného menového fondu bolo, samozrejme, prijaté gréckou vládou, ale vyvoláva skryté otázky. Určitým spôsobom to signalizuje skutočnosť, že Únia sama nedokáže riešiť nie problém Grécka, ale podobné problémy, ktoré môžu vzniknúť v budúcnosti.

Vážený pán predseda Rady, súhlasím s vami, samozrejme, že zažívame morálnu krízu, o tom nemôže byť pochyb. Zažívame krízu hodnôt, ktorú odhalila globálna hospodárska kríza. Európska únia by mala podniknúť príslušné kroky. Európska komisia a Európska rada by mali prijímať viac všeobecných rozhodnutí, aby zabránili zopakovaniu rovnakej veci v budúcnosti.

Samozrejme, závery Rady týkajúce sa riešenia chudoby, sociálnej solidarity, znalostnej spoločnosti, výskumu, odbornej prípravy a boja proti zmene klímy sú veľmi dôležité. Musíme sa však na to všetko a predovšetkým na výskum a konkurencieschopnosť pozeráť vo svetle rozhodnutí prijatých v roku 2000 a vo svetle zlyhania Európskej únie v súvislosti s lisabonskými usmerneniami, ktoré sú samozrejme zlyhaním zo strany členských štátov pri uplatňovaní tejto politiky. Súčasne na druhej strane Atlantiku a v Číne a Japonsku sa otázky výskumu a znalostnej a informačnej spoločnosti rýchlo dostávajú do centra pozornosti.

Myslím si, že do určitej miery sme spravili krok vpred. Závery pracovnej skupiny nám však pomôžu prijať jednoznačné, konečné a čisto európske rozhodnutia, pretože to je jediný spôsob, ako sa môžeme pohnúť vpred a reagovať na akúkoľvek novú medzinárodnú krízu.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Vážený pán predseda Van Rompuy, nebudete prekvapení, že ja aj celá naša skupina sme veľmi sklamaní s výsledkami, ktoré dosiahla Rada. Vo svojej odpovedi pred malou chvíľou ste uviedli, že Rada si veľmi akútne uvedomuje rovnováhu návrhu Komisie v hospodárskych, ekologických a sociálnych otázkach, ale výsledky ukazujú pomerne závažné zanedbanie tejto rovnováhy. Naozaj ste dosiahli výsledky v oblastiach pracovného trhu a výskumu a vývoja. Hlásate *status quo* o klimatickej politike. Ciele do roku 2020 boli už dávno prijaté v tomto Parlamente a v rôznych európskych inštitúciách. Prínajmenšom podľa môjho názoru – a toto je skutočne hanba – ste na základe klamstva, že je potrebné ďalšie posúdenie, nedokázali rešpektovať ciele v oblasti chudoby. Mali ste snahu zakryť nezhody, ktoré v Rade bezpochyby obklopujú tento sociálny cieľ. Myslím si, že je to veľmi poľutovaniahodné a že je to skutočne facka 80 miliónom chudobných v Európskej únii.

Ku cti vám slúži, že ste svoju úlohu vždy hrali skromne a aj ambiciózne. Skromne preto, lebo v úlohe predsedu Európskej rady nie ste domýšľavý, a ambiciózne preto, lebo hovoríte, že vašou úlohou je hlavne vypracovať dlhodobú stratégiu a zaviesť ju do praxe v najbližších rokoch. Nuž, toto bude váš test: stratégia EÚ 2020 a všetky ciele vo všetkých možných oblastiach. V júni vás čaká opätovné rokovanie. Máte našu podporu, ale táto stratégia musí obsahovať jasné ciele v oblasti chudoby.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Vážený pán predseda, pán komisár, pán Van Rompuy, chcem vysloviť dve predbežné poznámky. Ako rakúsky poslanec Európskeho parlamentu vám chcem v prvom rade vyjadriť úprimné poďakovanie za to, že ste v posledných dvoch dňoch navštívili Rakúsko a tiež sa stretli s národnými poslancami, ktorí už mali príležitosť diskutovať o tomto projekte. Po druhé, rád by som ospravedlnil pána Reula. Toto bol jeho rečnícky čas, ale musel ísť do výboru, pretože sme museli urobiť viacero úloh súčasne.

Pokiaľ ide o dnešnú rozpravu, v prvom rade chcem povedať na adresu Rady, áno, táto Rada dosiahla riešenie. Vedúcim predstaviteľom štátov alebo predsedom vlád však chýbala odvaha zvoliť čisto európske riešenie. Pri takom riešení by sme nemuseli zapojiť MMF. Pokiaľ ide o peniaze, kritériá sú jasné. Avšak my – Európa – musíme konať sami, ak máme problémy v rámci Európskej únie. Potrebujeme viac európskych riešení.

Moja druhá poznámka sa týka stratégie Európa 2020. Stratégia Európa 2020 nie je cieľom. Musí byť nástrojom na dosiahnutie našich cieľov, a to vrátane toho, keď ide o dôsledok hospodárskej a finančnej krízy. Stratégiu

Európa 2020 chýbajú príslušné projekty, jasné nástroje a v súčasnosti politická vôľa, aby sa z týchto cieľov stala realita.

Moja tretia poznámka, pán Van Rompuy, je, že Lisabonská zmluva nestačí a že je potrebná väčšia medzivládna spolupráca. Nechceme však medzivládnu spoluprácu založenú na prezidentovi Sarkozym a kancelárke Merkelovej bez Európskeho parlamentu a bez občanov. To, čo sme dosiahli s Lisabonskou zmluvou, nesmie byť odsunuté na okraj, a to ani pri riešení budúcich problémov.

Predseda. – Pán poslanec Othmar Karas je, samozrejme, z Rakúska, vystúpil však za pána poslanca Herberta Reula.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Vážený pán predseda, pán predseda Európskej rady, mám dve posolstvá: jedno súvisí s obavami a jedno vyžaduje povzbudenie pre prácu, ktorá je pred nami.

Obavy z nedostatočnej povahy reakcie a toho, aby bola v rozsahu skutočne európska; obavy zo zapojenia Medzinárodného menového fondu a z návratu k bilaterálnym pôžičkám.

Obavy z toho, že reakcia nebola dostatočne účinná a mala krátkodobý následok vo zvýšení gréckeho dlhu. Tiež však aj obavy z nedostatku pochopenia základného problému, čo sme tu v Parlamente zdôraznili.

Navyše grécky problém je problémom celej eurozóny, a teda aj celej Európskej únie: deficit a následne aj dlh vyleteli do závratných výšok v dôsledku finančných záchranných plánov, ktoré boli príliš nákladné. Preto šetrenie nesmie ohroziť potrebnú investíciu do hospodárskej obnovy ani financovanie nevyhnutných reforiem.

Preto druhé posolstvo žiada povzbudenie: pretože nevyhnutné reformy musia ísť ruka v ruku so stratégiou, ktorej dôležitosť nesmie, samozrejme, v očiach Európanov klesnúť. Preto kladme dôraz na obnovenie európskeho modelu, ktorý je pre nás veľmi dôležitý: vzdelanie, áno, a znalostná spoločnosť. Okrem toho však záväzok k vysokej kvalite zamestnanosti a predovšetkým k rovnostárskej zamestnanosti, čo nás lepšie pripraví čeliť budúcnosti bez zanedbania boja proti chudobe.

Preto vás vyzývam, vážený pán predseda Európskej rady, aby ste prijali záväzok, že Rada a Komisia budú ambiciózne v stratégii 2020 – čoho sa tento Parlament tiež musí zúčastniť – a že splnia svoje zodpovednosti, pretože je jasné, že bez ohľadu na okolnosti Parlament si svoje povinnosti voči európskej verejnosti, ktorá k nám vzhliada, splní.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Vážený pán predseda, nedokážeme predvídať krízy a tiež nedokážeme zabrániť tomu, aby k ďalšej nedošlo v budúcnosti. V tomto ohľade máme celkom dobrú spoločnosť, ak to má byť aspoň nejaká útecha. Naším trestom by však malo byť poučiť sa z lekcií, ktoré nám kríza dala, a využiť všetky príležitosti, ktoré vytvorila. Z tohto dôvodu my – Európsky parlament, Európska komisia a Rada – nemáme inú možnosť než spolupracovať a premeniť tieto lekcie na múdre, inteligentné a skutočne európske politiky, ktoré občania potrebujú.

Som presvedčená, že si nemôžeme dovoliť luxus trpezlivosti a že by sme mali stále pociťovať naliehavosť. Existuje vysoké riziko, že finančná a skutočná hospodárska kríza by sa mohla zmeniť na krízu verejného dlhu. Preto dnes nie je nič dôležitejšie ako nájsť nový zdroj hospodárskej, sociálnej a politickej energie, aby sa mohol spustiť udržateľný rast. Nová zmluva hovorí jasne o tom, odkiaľ by táto energia mala pochádzať: Európa je omnoho viac než iba európske inštitúcie a národné vlády. Jej úlohy sú rozdelené medzi európskymi, národnými, regionálnymi a miestnymi úrovňami správy a myslím si, že môžeme vliať do Európy novú energiu, keď budeme brať vážne jej viacúrovňový systém správy ako mechanizmus plnenia stratégie EÚ 2020.

Regionálna a miestna úroveň európskej správy sú dôležitými spoluvlastníkmi budúcnosti Európy. Dokážu zvládnuť nielen rastúci počet politických nástrojov, ktoré majú k dispozícii, ale aj nadšenie všetkých partnerov, ktorých Európa potrebuje: obchodu, akademického sveta a občianskej spoločnosti. Tiež dokážu transformovať spoločné európske ciele do vlastného miestneho rastu a stratégií zamestnanosti.

Európa dokáže splniť svoju úlohu iba vtedy, ak skutočne pochopíme, že európske úlohy a zodpovednosti musia byť rozdelené dobre organizovaným spôsobom medzi európsku, národnú, regionálnu a miestnu úroveň správy. Zapojenie miestnej a regionálnej Európy do úsilia o dosiahnutie spoločných európskych cieľov v rámci stratégie EÚ 2020 zvyšuje potenciál Európy a naše šance na rast.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Vážený pán predseda, pred dvoma týždňami sa vedúci predstavitelia štátov alebo predsedovia vlád rozhodli vytvoriť nový európsky mechanizmus na podporu ekonomík s vážnymi hospodárskymi problémami, ako je napríklad Grécko, a chrániť stabilitu eurozóny. Bezpochyby to bolo dôležité rozhodnutie, ktoré, ako sme dúfali a stále dúfame, ukončí obraz rozdrobenosti a disharmónie, ktorá v poslednom čase v Únii prevládla, s bolestivými následkami na cenu pôžičiek pre Grécko a na stabilitu a súdržnosť eurozóny ako celku, s čím sme všetci oboznámení.

Bez ohľadu na nepopierateľný politický význam tohto rozhodnutia však, žiaľ, špekulatívne útoky posledných 24 hodín pokračovali – a dokonca sa vystupňovali – podporované určitými nejednoznačnosťami súvisiacimi s podporným mechanizmom – čo, pán predseda Rady, musí byť veľmi rýchlo vyjasnené – a fámami neznámeho pôvodu a účelu, ktorých koluje niekoľko verzií. Najnovšou verziou, ktorá sa objavila nedávno v Grécku, je, že sa vyskytla výzva na opätovné prerokovanie dohody z 25. marca.

Ako viete, grécka vláda tieto fámy poprela. Mali by ste však jednoznačne a kategoricky povedať tu v Parlamente, či grécka strana za posledné dva týždne nastolila otázku opätovného prerokovania dohody z 25. marca. Musíte tiež mať vôľu a silu požiadať tých vedúcich predstaviteľov štátov alebo predsedov vlád, ktorí mali kľúčovú úlohu a posledné slovo pri formulovaní konečnej dohody, aby rešpektovali jej obsah a ducha a nerobili nešťastné vyhlásenia o úrokovej sadzbe, ktorá bude uvalená na Grécko, ak požiada – čo ešte neurobilo a ani neplánuje urobiť – o aktiváciu podporného mechanizmu.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Vážený pán predseda, pokúsím sa povedať dve nové veci o témach, ktorými sa zaoberala Európska rada: o stratégii 2020 a regulácii finančných trhov.

Pokiaľ ide o stratégiu 2020, všetci tu už pomerne dlho hovoríme, že jedným z dôvodov relatívneho zlyhania lisabonskej stratégie bolo, že neexistovalo dostatok nástrojov na prinútenie členských štátov dodržiavať svoje záväzky. Teraz Komisia a Európska rada za nami prichádzajú s návrhom, ktorý je takmer rovnaký: slabá dohoda, ktorá odkazuje na články 121 a 136 zmluvy.

Úradujúci predseda Rady začal španielske predsedníctvo tým, že povedal, že si uvedomuje túto slabosť a že chce viac: že chce posilniť hospodárske riadenie. Teraz sa vás pýtam, pán predseda Európskej rady: „Kam sa podela dvorská udatnosť? Skutky lásky a udatných činov v boji skončenom?“ Čo sa stalo s týmito zámermi?

Pokiaľ ide o finančnú reguláciu, mám jednu zlú správu a dve dobré. Zlá správa je, že sa Rada rozhodla odložiť reguláciu alternatívnych investičných fondov – známych ako kasínový kapitalizmus –, a to práve v čase, keď tieto fondy sú čiastočne zodpovedné za špekulácie s gréckym hospodárstvom.

Prvá dobrá správa je, že stratégia 2020 hovorí o povinnosti finančných inštitúcií vyčleniť finančné prostriedky, aby mohli zaplatiť za niektoré škody, ktoré spôsobia, alebo ako by povedal prezident Obama, aby sa predišlo tomu, že bežní občania budú musieť zaplatiť škody spôsobené bankármi z Wall Street. Druhou je, že prvýkrát Rada vyčleňuje systémové inštitúcie, ktorým chce venovať zvláštnu pozornosť.

Tieto dve veci sú obsiahnuté v správach, o ktorých Parlament práve rokuje. Nie sú obsiahnuté v dohode, ku ktorej Rada dospela v decembri. Bol by som rád, keby Rada znova prijala tieto dve myšlienky, pretože potom by sme sa podstatne priblížili k spolupráci. Verte mi, pán predseda, v súčasnosti mám obrovský záujem spolupracovať s Radou, ktorej predsedáte.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Rád by som uviedol dve poznámky. Prvá sa môže zdať byť vo svojej podstate technická, ale v skutočnosti je viac než to, a druhá ide k podstate veci. Z posúdenia vidím, že smernice o zamestnanosti sú neoddeliteľnou súčasťou stratégie 2020, ktorú chce Rada prijať v júni. Zdá sa to však očividne nemožné, pretože zatiaľ sme nedostali ani návrh textu. Sľúbili, že bude pripravený do konca apríla. Aj pri vynútenom rýchlom tempe dokáže Parlament vysloviť svoj názor najskôr až v septembri. Ako môže byť prijatie v júni možné? Alebo – iná otázka – ako bude možné v takom prípade vziať do úvahy postoj Parlamentu? Takže, hoci sme pripravení spolupracovať a chceli by sme pracovať spoločne, aby sa tak mohlo stať, je potrebné vziať do úvahy aj pravidlá, ktoré sú pre Parlament záväzné.

Pokiaľ ide o podstatné časti, je treba privítať, že sa Rada snaží vyhlásiť smernice o zamestnanosti a hospodárstve v užšom vzájomnom vzťahu, ale ako hovorím, ak sa tak má stať, mali by sme byť schopní začať spolupracovať s Radou. V každom prípade sa momentálne myšlienky zdajú byť príliš všeobecné. Úroveň zamestnanosti 75 % je dostatočne pekná a rovnako aj cieľ „20/20/20“ v súvislosti so zmenou klímy a 10 % a 40 % cieľ pri vzdelaní, ale ako, pomocou čoho a z čoho sa tieto ciele splnia, a čo dohľad, čo sa stane tým, ktorí tieto ciele nespĺnia, a čo tí, ktorí ich splnia iba na papieri, inými slovami, tí, ktorí nepredložia presné čísla? Takéto veci sme zažili v súvislosti s vykonávaním lisabonskej stratégie.

Na záver chcem vyjadriť svoje potešenie, že sa tiež bude presadzovať kohézna politika ako dôležitá oblasť prepojená so stratégiou 2020. V tejto súvislosti by som však mal jeden návrh: v každom prípade by mali byť stanovené kvantitatívne ciele – ako to bolo naznačené v súvislosti s bojom proti chudobe – a mal by byť vytvorený nejaký druh indexu, aby sme mohli sledovať pokrok alebo, koniec koncov, oneskorenia.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Vážený pán predseda, je toho veľa, čo by som chcel k tejto téme povedať, ale nemám na to čas. Preto budem hovoriť o morálnej kríze.

Pán Van Rompuy povedal, že Rada diskutovala o morálnej kríze, ale nerozvedol to; bol by som rád, keby tak urobil.

Napríklad v našej krajine spoločnosti Anglo-Irish Bank a Irish Nationwide hrali finančný pingpong, aby audítori nedokázali odhaliť skutočný stav ich financií. Čo sa stalo? Výkonný riaditeľ spoločnosti Irish Nationwide odčítal do západu slnka s miliónmi vo vrecku, zatiaľ čo sa daňovým poplatníkom dramaticky znížili platy. Pred dvoma týždňami dostalo vedenie spoločnosti Anglo-Irish Bank zvýšený plat, zatiaľ čo daňovým poplatníkom pribudla na účte, ktorý musia zaplatiť v priebehu nasledujúcich rokov, suma 40 miliárd EUR, ktorá sa ďalej zvyšuje.

Kým páchatelia týchto zlých skutkov nebudú privedení k poslušnosti, a to jednotlivo aj inštitucionálne, história sa nebude iba opakovať, pán Van Rompuy, ale bude sa opakovať presne rovnakým spôsobom, ako sa odohrala pôvodne.

(GA) Bol by som rád, keby pán Van Rompuy povedal niečo o tejto kríze.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Vážený pán predseda, mnohí ľudia hovoria, že to nebude Grécko, že to nebude eurozóna, že tu bude Európska únia, kto bude nakoniec posudzovaný za tento vývoj v budúcnosti.

Po rozhodnutí Rady v marci žiadnej európskej krajine nehrozí bankrot. Súhlasím však s kolegami poslancami, ktorí navrhovali štandardnejšie inštitucionálne nástroje, nie iba na riešenie a zabránenie bankrotu krajín, ale aj na ochranu členských štátov pred následkami občasných kríz.

Grécko nežiada pomoc, prijíma opatrenia: deficit sa znížil o 4 % vďaka tvrdým opatreniam, ktoré obyvatelia Grécka hrdinsky znášajú, pretože chcú zmeniť situáciu v Grécku raz a navždy. Do mája grécky parlament schváli radikálne zmeny v oblasti zdaňovania, poisťiek a trhu práce.

Nemali by sme byť prekvapení, ak Grécko vyjde z tejto krízy silnejšie a bez dlhov z minulosti. Kto však vie, aký boj očakáva Európu?

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Bohužiaľ, obrovské množstvo z nás si neuvedomuje, že nad Európou hrozivo visí nový príznak, a to príznak populizmu. Zabúdame, že ako forma politického riadenia to môže byť jednou z príčin morálnej krízy, o ktorej hovoríme a ktorá môže byť podstatou hospodárskej krízy. Toto sa však týka nás a politických strán, do ktorých patríme.

Vážený pán predseda Van Rompuy, hovorili ste o rozpočtovej disciplíne. Súdaci podľa minulosti, príliš veľa pravidiel môže často spôsobiť nedostatky rovnako ako príliš málo pravidiel. Myslím si, že by sme mohli byť omnoho flexibilnejší a že by sme mohli revidovať Pakt stability a rastu, pretože nemáme víziu budúceho európskeho modelu. Nezohľadňuje realitu a demografickú situáciu, ktorej čelíme a o ktorej sme v programe EÚ 2020 nepočuli žiadnu zmienku. Verím, že táto záležitosť nám bude musieť poskytnúť podnety na zamyslenie, pretože by sme nemali dovoliť, aby nový návrh európskeho sociálneho modelu zlyhal ako lisabonská agenda. Druhé zlyhanie by uštedrilo združujúci úder súdržnosti a začleneniu v Európskej únii.

David Campbell Bannerman (EFD). – Vážený pán predseda, moja francúzština nie je veľmi dobrá – *pardonnez-moi* –, ale rozumiem, že francúzske slovo *gouvernement* znamená slovo „government“ v angličtine. Myslel som si, že sa to dá ľahko pochopiť. Nezdá sa to však ľahké pre britskú labouristickú vládu ani pre pána predsedu Van Rompuya. Zdá sa, že si myslia, že to znamená správu, ktorá je definovaná ako činnosť alebo spôsob vládnutia.

Toto je iba obojakosť, pretože realita je taká, že dohoda Rady EÚ zlepšiť *gouvernement* hospodárstva EÚ znamená činnosť vládnutia a riadenia záležitostí štátu. Potom je pravda, že Rada odovzdala ešte viac právomocí EÚ, a to vrátane právomocí nad hospodárstvom Spojeného kráľovstva, čo je dnes pre britských občanov najdôležitejšia otázka.

Kedy sa ľudia dozvedia pravdu? Smerujeme k superštátu EÚ a Británia bude musieť zaplatiť za záchranu tých, ktorí sú v eurozóne – hoci sama nie je, našťastie, členom eurozóny.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vážený pán predseda, stratégia Európa 2020 obsahuje ambiciózne ciele a konkrétne čísla. Okrem toho, že sme boli vzdialení od dosahovania týchto cieľov aj v lisabonskej stratégii – napríklad v miere výskumu a vývoja – je nutné položiť otázku, či mnohé z týchto cieľov majú zmysel. Stratégia Európa 2020 má napríklad za cieľ podstatne zvýšiť počet vysokoškolsky vzdelaných ľudí. Je zrejme, že potrebujeme vysokokvalifikované ľudské zdroje, ale odborníci zaznamenali, že čo potrebujeme, sú dobre pripravení špecialisti a nie explózia počtu ľudí s vysokoškolským titulom, ktorí si potom sotva dokážu nájsť zamestnanie alebo ktorí si dokážu nájsť iba neprimerané zamestnanie.

V stanovených cieľoch je závažný rozpor. Na jednej strane má byť rozpočet konsolidovaný a na druhej má dôjsť k obrovskému investovaniu. Bude to zaujímavá akrobacia, aby sme videli, ako sa to vyrieši.

Pokiaľ ide o regióny, štúdie jasne ukázali, že Lisabonská zmluva a lisabonská stratégia boli úspešné v prípadoch, keď boli regióny systematicky zahrnuté do procesu, a neúspešné v prípadoch, keď sa zvolil centralizovaný prístup. Toto bude tiež dôležitý bod, na ktorý bude treba pamätať pri vykonávaní stratégie Európa 2020.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Vážený pán predseda, dve veci: prvou je zodpovednosť, ktorá je nevyhnutná na vyriešenie situácie v Grécku. Komisia musí vyjasniť tok informácií s Gréckom. Komisia musí predkladať Parlamentu podrobné správy o makroekonomických informáciách prijatých z Grécka, ako aj použitú metodiku a presný čas, kedy Komisia dostala jednotlivé kategórie informácií a štatistických údajov. Komisia musí jasne uviesť, kto má inštitucionálnu a osobnú zodpovednosť. Nieкто je zodpovedný a musí byť prinútený niesť zodpovednosť. Toto je otázka, ktorá sa líši od otázky podpory Grécka.

Druhá vec, ako uznal grécky premiér a ako to zdôraznilo vnímanie verejnosti zaznamenané Eurobarometrom v roku 2009, korupcia bola kľúčovým faktorom, ktorý viedol ku gréckej hospodárskej situácii. Je čas, aby Komisia prijala protikorupčnú politiku pre všetky členské štáty a aby vytvorila aj mechanizmus na predchádzanie korupcii a na boj proti nej – opäť vo všetkých členských štátoch.

Maroš Šefčovič, podpredseda Komisie. – Vážený pán predseda, chcem sa poďakovať váženým poslancom a poslankyniam za ich prejavy, otázky a návrhy. Na niektoré z tých otázok by som rád stručne odpovedal.

Súhlasím s tými poslancami EP, ktorí vyzývali na dodržiavanie pravidiel. Som si istý, že keby sme ich lepšie dodržiavali, neboli by sme v tejto situácii. Veľmi tvrdo pracujeme na tom, aby sme sa na pravidlách dohodli, tak keď ich už máme, rozhodne by sme ich mali dodržiavať. Komisia urobí všetko, čo je v jej silách, aby ich v budúcnosti ešte lepšie presadzovala.

Pokiaľ ide o rozdelenie práce – čo má podľa stratégie EÚ 2020 urobiť Komisia a čo členské štáty –, máme teraz dosť podrobný popis úrovne, na ktorej má konať EÚ, a úrovne, na ktorej majú konať členské štáty. Ešte ďalej ho rozvineme, keď predložíme konkrétny návrh o tom, ako uskutočňovať a zavádzať vlajkové projekty. Ten bude úplne podrobný. Bude to popis postupných opatrení. Môžem vás ubezpečiť, že najvyššou ambíciou Komisie je uskutočňovať túto veľmi dôležitú stratégiu.

Jej súčasťou sú, samozrejme, odstránenie zbytočných prekážok a lepšie využívanie potenciálu jednotného trhu a oveľa efektívnejšie a lepšie využívanie toho, čo Európa môže ponúknuť. Budeme to robiť na úrovni Komisie, ale zároveň očakávame aj zapojenie členských štátov v oblastiach, kde vidia možnosť lepšieho využitia jednotného trhu a kde vidia, že ešte existujú prekážky, na ktorých odstránení by sme mali pracovať.

Pokiaľ ide o hospodárske riadenie a lepšiu hospodársku koordináciu, máme v úmysle plne uplatňovať ustanovenia Lisabonskej zmluvy a na jar tohto roka predložíme v tejto oblasti prvotné návrhy.

Pokiaľ ide o riadenie a EÚ 2020, hľadáme primeranú rovnováhu v tom, ako pozitívne motivovať členské štáty a ako od nich zároveň požadovať lepšie, väčšie úsilie. Sme presvedčení, že tentoraz sme našli vhodnú metódu a že jej výsledky by mali byť oveľa lepšie ako predtým. Prirodzene, budeme pracovať na monitorovaní a vyhodnocovaní spolu s Parlamentom, takže budeme mať veľmi dobrú príležitosť podrobne o tom diskutovať.

Pokiaľ ide o transatlantickú spoluprácu, Komisia sa zaviazala dosiahnuť ďalší pokrok v súvislosti s Transatlantickou hospodárskou radou a jej prácou. Súčasne sa venujeme aj kolu rokovaní v Dauhe, pretože si myslíme, že závery tohto kola otvoria nové dvere na zlepšenie svetového obchodu a situácie v rozvojových krajinách.

Veľa poslancov hovorilo o otázke Grécka. Aj tu by som chcel poďakovať, že sme vytvorili mechanizmus eurozóny – s MMF, stále je to však mechanizmus eurozóny, a to musíme zdôrazniť. Bolo to to najlepšie riešenie, aké sme mohli za veľmi problematických okolností nájsť.

Pokiaľ ide o ďalší argument, ktorý som počul, a to, že EÚ 2020 je príliš na strane dirigizmu, nemôžem s tým súhlasiť. Snažíme sa nájsť spôsob, ako zmobilizovať a zaktivizovať rôzne úrovne, prostredníctvom ktorých môžeme dosiahnuť najúčinnšie opatrenia a čo najlepší priebeh udalostí. Chceli by sme to robiť komplementárnym spôsobom, aby každá úroveň podporovala ostatné.

Pokiaľ ide o malé a stredné podniky, stredobod stratégie, počujeme od nich žiadosti o rovnaké podmienky v celej Európe a o zníženie administratívnej záťaže. Presne to by sme chceli dosiahnuť.

Pokiaľ ide o poľnohospodárstvo, pravdaže bolo od začiatku súčasťou stratégie EÚ 2020, ale nemali by sme túto stratégiu vnímať ako vyčerpávajúci zoznam všetkého, čo by sme mali v budúcnosti urobiť, alebo ako vyčerpávajúci zoznam toho, ako by sme mali v budúcnosti zaobchádzať s poľnohospodárstvom.

Už čoskoro budeme viesť veľmi dôležitú rozpravu o revízii rozpočtu a to by bola tá správna chvíľa na podrobnejšiu diskusiu o budúcnosti nielen poľnohospodárstva, ale aj iných politík.

Predseda. – Toto je pre nás veľmi dôležitá rozprava, preto je nevyhnutné tu sedieť a ďalej diskutovať.

Herman Van Rompuy, *predseda Európskej rady*. – (FR) Vážený pán predseda, dámy a páni, veľmi stručne nadviažem na to, čo povedal podpredseda Európskej komisie. Chcel by som zdôrazniť len niekoľko bodov.

V prvom rade slávny mechanizmus vytvorený pre grécku krízu, ako bola nešťastne nazývaná posledných pár týždňov a mesiacov. Mnohí z vás žiadali viac Európy. To je výborný argument, ale my musíme pracovať v rámci Lisabonskej zmluvy. Lisabonská zmluva je úplne jasná. Neobsahuje takzvané ustanovenia o pomoci. Nepredvída takúto situáciu.

Preto musíme niečo vymyslieť. Potom, čo sme grécku vládu požiadali, aby prevzala zodpovednosť – čo aj urobila a prijala určité opatrenia –, musíme nájsť mechanizmus finančnej pomoci rešpektujúci znenie a charakter Lisabonskej zmluvy. Z tohto dôvodu Európska komisia navrhla mechanizmus bilaterálnych pôžičiek riadených Komisiou. Z tohto dôvodu mnohé členské štáty vrátane holandského parlamentu požadovali, aby zasiahol Medzinárodný menový fond.

Nepožadovala to len jedna alebo dve vlády; bolo ich oveľa viac. Prečo? Pretože v nedávnej minulosti platili peniaze do Medzinárodného menového fondu, aby tento mohol naozaj splniť svoju úlohu a v pravý čas poskytnúť finančnú pomoc. Európa skutočne prispela obrovskou sumou.

Ako belgický premiér som v mene našej krajiny prispel niečo okolo 5 miliárd EUR, a tak sa niektorí poslanci – ich parlamenty a vlády – pýtali, prečo nemôžeme čerpať z finančných prostriedkov, ktoré dostal k dispozícii Medzinárodný menový fond na to, aby pomohol nejakej európskej krajine, po úsilí vynaloženom európskymi krajinami.

Preto sa niečo muselo vymyslieť, nejaká zmena, niečo kreatívne, rešpektujúce zmluvu. Čo sa týka tých, ktorí žiadajú viac Európy, prvá vec, čo by mali urobiť, je pracovať – opakujem – v duchu Lisabonskej zmluvy. Mechanizmus je, pravdaže, kompromisným mechanizmom a práve taký sa musel vytvoriť, pretože iné mechanizmy neboli v Lisabonskej zmluve ustanovené.

Dámy a páni, grécka vláda nepožadovala, aby sa revidovala dva týždne stará dohoda; vôbec tak neurobila. Veľmi jasne to včera povedal aj grécky minister financií. Ešte raz opakujem, nežiadal finančnú pomoc. Dúfa, že keď budú viditeľné výsledky jeho úsilia, spready sa znížia.

Preto je vydávanie všetkých možných vyhlásení a šírenie všetkých chýrov veľmi škodlivé pre gréckych daňových poplatníkov, pretože to nielenže nikomu nepomôže, ale je to aj na úkor tých, ktorí musia znášať množstvo opatrení, lebo sa kroky v ich krajine v minulosti nepodnikli dostatočne rýchlo.

Čo sa týka hospodárskeho riadenia, pán Šefčovič o tom hovoril; nech v tom máme úplne jasno, Európska rada pracuje v rámci svojich právomocí stanovených v článku 15 Zmluvy o EÚ. Poskytuje usmernenia a definuje hlavné politické pravidlá, ktoré je potrebné dodržiavať, ale nie je to výkonný orgán, nie je to zákonodarný orgán. Preto to určite nie je riadenie v ústavnom zmysle slova. Avšak koordinuje, monitoruje, dáva isté impulzy a, ako zmluva jasne stanovuje, poskytuje usmernenia. Toto je politický zmysel hospodárskeho riadenia, ale určite by sa to nemalo chápať v ústavnom zmysle slova.

Je treba urobiť veľké množstvo práce. Niektorí ľudia sa ma pýtali, či sa uplatnia alebo či sa plánujú sankcie za nedodržanie určitých smerníc súvisiacich s hospodárstvom alebo so zamestnanosťou. No, v takýchto prípadoch sa musí zmluva zmeniť, musí sa zmeniť a doplniť. Sankcie sa môžu uplatňovať len v prípade, že sú ustanovené v zmluve. Táto zmluva to nestanovuje. Mali by sme o tom diskutovať v rámci pracovnej

skupiny? Ak niektorí ľudia chcú predložiť návrhy, bude sa o nich diskutovať, ale nie je možné ukladať sankcie, ktoré sú v rozpore s Lisabonskou zmluvou.

Pokiaľ ide o zónu voľného obchodu medzi Spojenými štátmi, Európou a ostatnými, práve teraz si myslím, že hlavná úloha, ktorú je potrebné urobiť, je tá, v ktorej sa angažuje pán Lamy a ďalší, a tou je dosiahnutie úspechu kola rokovaní v Dauhe. Som presvedčený, že toto je hlavná priorita. Vyhlásil poplach, a plným právom. Závažným protekcionistickým tendenciám sa v Európe nepochybne podarilo zamedziť. Zamedzili sme im, ale musíme urobiť viac, musíme ísť ďalej.

V skutočnosti čelíme niekoľkým veľmi veľkým problémom v troch oblastiach. Je to klimatický problém, pre ktorý existuje kodanská dohoda, ale sľuby týkajúce sa znížovania emisií CO₂ nestačia na splnenie tých pár cieľov, ktoré boli stanovené v kodanskej dohode – inými slovami, na splnenie cieľa zabezpečiť, aby teplota neprekročila hodnoty z predindustriálneho obdobia o viac než dva stupne.

Tak ako existuje klimatický problém, existuje aj problém v medzinárodnom obchode a v medzinárodnej finančnej regulácii; niektorí z vás o tom správne hovorili. Preto máme nesmierne dôležitý medzinárodný program a Európa musí hrať veľmi významnú úlohu v skupine G20 a v rámci iných orgánov, aby sa dosiahol pokrok na medzinárodnej a celosvetovej úrovni.

Prečo nezahrnúť vnútorný trh do piatich cieľov? Vnútorný trh je predsa nástroj a musí byť regulovaný veľkým množstvom týchto cieľov. V oblasti výskumu a vývoja i v ďalších oblastiach musíme využívať všetky zdroje vnútorného trhu. Musíme ho ďalej rozvíjať, ale sám osebe nie je cieľom. Je to nástroj, ale dôležitý. Dychtivo očakávame návrhy profesora Montiho, ako zlepšiť vnútorný trh, lebo je to mimoriadne dôležitá vec. Práve tak ako existuje spoločná mena, existuje spoločný trh. Musí sa ďalej rozvíjať a pomáhať tak zvyšovať rast a zamestnanosť.

Niektorí z vás sa pýtali, čo je cieľom toho všetkého. Tak teda cieľom je mať dostatočný hospodársky rast, aby sme mohli náležite financovať náš sociálny model, a tiež slúžiť Európskej únii, ktorá chce zohrávať svoju úlohu vo svete, ale nemôže tak robiť bez toho, aby bola väčšou hospodárskou mocnosťou. Nemôžeme zohrávať úlohu v našom svete, ak nie sme skutočne veľkou, veľmi veľkou hospodárskou mocnosťou.

(NL) Keďže túto otázku mi položila pani Van Bremptová, rád by som odpovedal po holandsky. Prihovám sa jej prázdnomu kreslu, ale aj tak to poviem. Naozaj nerozumiem, prečo si myslí, že je to hanba. Je to úplne prvý raz, čo sa boj proti chudobe zahrnul do piatich kľúčových cieľov, a predsa nám bolo povedané, že je to hanba, že sme nezašli dosť ďaleko a že musíme rokovať znovu. Je to úplne prvý raz. Som preto veľmi rád – dokonca som hrdý –, že my a Komisia sme sa v tomto boji spojili a dokázali sme boj proti sociálnemu vylúčeniu a proti chudobe zahrnúť do týchto piatich kľúčových cieľov. Samozrejme, že musíme identifikovať správne ukazovatele a to nie je taká ľahká úloha; je to omnoho ťažšie, než si mnohí ľudia myslia. Znovu opakujem: vôbec necítim potrebu prísť v júni na opätovné rokovanie. V tomto mesiaci budeme obvyklým spôsobom pokračovať v realizácii toho, na čom sme sa uzniesli 25. marca. Veľmi ma teda teší, že sme skoncovali s minulosťou a že sa chudoba stala v Európskej únii hlavnou prioritou.

(FR) Vážený pán predseda, obmedzím sa na týchto pár pripomienok a poznámok.

Hoci som neodpovedal na všetky pripomienky, opakujem, nie je to preto, že by som nepočúval, ale preto, že máme málo času.

Mnohé z prejavov pozostávali z pripomienok, nie otázok. Preto som si ich poznamenal a zamyslím sa nad nimi.

V každom prípade vám ďakujem za významný a podnetný príspevok k tejto rozprave o otázke, ktorá je pre Európsku úniu veľmi dôležitá, a to o stratégii týkajúcej sa toho, čo nazývame „zamestnanosť a rast“, o stratégii EÚ 2020.

Predseda. – Som si celkom istý, že nielen pani Van Bremptová, ale aj najmenej 300 ďalších kolegov počúva vo svojich miestnostiach, keďže existuje možnosť počúvať rozpravu tam.

Aspoň osem výborov Európskeho parlamentu pracuje priamo so stratégiou EÚ 2020 a ostatné nepriamo, takže sme veľmi angažovaní a sme otvorení pre ďalšiu diskusiu, spoluprácu a prípravu podrobností jej organizácie. Toto je pre nás všetkých veľmi dôležitá diskusia.

Ďakujem vám veľmi pekne, že ste prišli, ďakujem vám obom, pán predseda Európskej rady a pán podpredseda Komisie, za hlbokú a širokú diskusiu na túto tému a ďakujem vám, vážení kolegovia, za diskusiu.

Písomné vyhlásenia (článok 149)

Elena Băsescu (PPE), písomne. – (RO) Pre Európsky parlament je dôležité zapájať sa do konštruktívnej spolupráce s Komisiou a Radou. V tejto súvislosti vítam dnešnú rozpravu o záveroch zo zasadnutia Európskej rady (25. – 26. marca 2010). Osobitná pozornosť sa medzi diskutovanými témami venovala hospodárskej stratégii Európa 2020, ako aj príprave medzinárodných rokovaní o zmene klímy. Myslím si, že všetci sme postihnutí problémami v eurozóne, keďže stabilita eura má pre celú Európsku úniu prvoradý význam. Európska rada bude hrať dôležitejšiu úlohu pri koordinácii nástrojov na úrovni členských štátov a na európskej úrovni určených na podporu hospodárskej výkonnosti členských štátov. Na základe toho sú riešenia týkajúce sa len rozpočtových problémov nedostatočné, keďže tieto problémy sú úzko prepojené s hospodárskymi problémami. Podporujem ciele Európskej rady zvýšiť úroveň zamestnanosti, hlavne prostredníctvom politík zameraných na podporu mladých ľudí. Musia sa zlepšiť podmienky na zvýšenie investícií do výskumu a inovácií. Realistické ciele sa musia stanoviť nielen v tejto oblasti, ale aj pokiaľ ide o určenie cieľov v oblasti zmeny klímy. Európska komisia musí čo najskôr navrhnúť konkrétne opatrenia, ktoré budú mať za cieľ realizovať projekty zamerané na znižovanie chudoby v celej Európskej únii.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písomne. – (RO) Jarnému samitu Európskej rady natoľko dominovali hospodárske problémy Grécka, že keby neboli závery po zasadnutí písomne zdokumentované, mnohí z nás by ani nevedeli, že sa hovorilo aj o stratégii Európa 2020 a množstve ďalších tém. Tieto informácie sa však určite ešte nedostali k bežným občanom Európy, ktorí majú dojem, že Grécko úplne dominovalo celému jarnému samitu. Bez cynizmu môžeme povedať, že celá táto globálna kríza v posledných dvoch rokoch vytvorila na úrovni Európskeho spoločenstva mrak so strieborným okrajom: strategická a budúca vízia, ktorá v budúcnosti zabráni každému obrovskému hospodárskemu poklesu, vytýčila nový smer pre rozvoj 27 členských štátov EÚ a v konečnom dôsledku zvýši konkurencieschopnosť Európy. Je však mimoriadne dôležité, aby veľkolepé závery jarného zasadnutia Rady o stratégii Európa 2020 boli viac než len dobré úmysly. Európska únia je komplexný útvar tvorený odlišnými jednotlivými krajinami, ktoré boli spojené inštitucionálne. Tie však reagujú na usmernenia stanovené Radou Európskej únie rôznymi opatreniami. V dôsledku toho by stanovenie jasných cieľov pre každý členský štát prinieslo pravdepodobne viac výsledkov než ponechanie prijímania potrebných opatrení na uplatňovanie stratégie na ich vlastné uváženie.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písomne. – Výsledok tohto samitu ani zďaleka účinne nereaguje na potreby Grécka. Pán Van Rompuy hovorí, že schopnosť EÚ dospieť ku konsenzu sa nezmenila, a tak to aj je, ale nanešťastie existuje len konsenzus v otázke najnižšieho spoločného menovateľa! Navrhované riešenie je všetko len nie európske. Aby bola naša odpoveď skutočne európska, mali by sme mať na pomoc Grécku z dlhovej krízy európsky rámec a nerobiť to prostredníctvom bilaterálnych pôžičiek. Okrem toho sa obávam, že dôveryhodnosť celej eurozóny môže utrpieť, ak bude musieť zasiahnuť MMF, toľko keď grécka vláda očividne cúvla pred zásahom MMF, pretože podmienky MMF by mohli viesť k sociálnym a politickým nepokojom v krajine. Čo ma skutočne znepokojuje, je to, že trhy jednoducho na toto riešenie nereagovali veľmi kladne, keďže úroky navrhované tržmi Grécku zostávajú okolo 7 % alebo dokonca trochu vyššie, čo je pre Grécko nepriaznivé. Napriek tomu vítam vytvorenie pracovnej skupiny, ktorá, dúfam, príde s ambicióznymi návrhmi, aby sa v budúcnosti účinne zabezpečila hospodárska a finančná udržateľnosť eurozóny.

Kinga Göncz (S&D), písomne. – (HU) Vítam skutočnosť, že na poslednom zasadnutí Európskej rady bol navrhnutý kompromis týkajúci sa hospodárskeho programu Európskej únie na obdobie do roku 2020 a pomoci Grécku. Hospodársky rast stanovený v stratégii ako cieľ je zároveň predpokladom na prekonanie krízy trhu práce a sociálnej krízy. Treba uvítať, že Európska rada venuje veľkú pozornosť zvyšovaniu zamestnanosti nielen medzi mladými a staršími pracovníkmi, ale aj medzi pracovníkmi s nízkou kvalifikáciou. Zvyšovanie zamestnanosti medzi cieľovými skupinami musí ísť ruka v ruku so získavaním zručností, ktoré majú trhovú hodnotu, ako aj s podporou celoživotného vzdelávania. Súhlasím aj s úsilím maďarskej vlády prinútiť nás v boji proti chudobe rozmyšľať o kvantitatívnych cieľoch regionálnej súdržnosti namiesto cieľov spojených s chudobou, keďže v rámci EÚ ľudia žijúci v chudobe a zvlášť v úplnej chudobe žijú v jasne definovaných geografických regiónoch. To by umožnilo harmonizáciu riešenia chudoby a zložitých problémov slabozvojných regiónov. Zároveň je dôležité, že po prijatí cieľov stratégie 2020 budú mať subjekty s rozhodovacou právomocou k dispozícii presné údaje, čo sa týka úrovne a rozsahu chudoby v spoločnosti. Hoci riešenie hospodárskej krízy a stratégia EÚ 2020 vytýčili smer, ktorým treba ísť, požiadavka predložená vyšehradskými krajinami je celkom pochopiteľná, totiž požiadavka, že rozprava o tejto záležitosti by nemala určiť dlhodobý finančný výhľad po roku 2013. Táto diskusia si bude vyžadovať dlhšie rokovania a je nemožné predvídať, koľko finančného priestoru bude mať EÚ na manévrovanie v rokoch 2012 – 2013.

András Gyürk (PPE), písomne. – (HU) Záverečný dokument z marcového zasadnutia Rady – veľmi správne – venoval osobitnú pozornosť otázke zmeny klímy. To všetko je o to vítanejšie, že zlyhanie kodanského samitu spôsobilo neistotu, čo sa týka klimateckej politiky. Mechanizmy flexibility, najmä systém obchodovania s kvótami, budú v budúcnosti pravdepodobne aj naďalej dôležitými nástrojmi v úsilí Európskej únie v oblasti ochrany klímy. Ich súčasné fungovanie je však stále poznačené rozpormi. Napríklad minulý rok bol v Spojenom kráľovstve pri obchode s kvótami spáchaný veľký daňový podvod. Prednedávnom vysvitlo, že kvóty predané maďarskou vládou nezákonne našli cestu späť do systému obchodovania s emisiami EÚ. Pri sprostredkovaní zahraničnými spoločnosťami došlo k pokusu v podstate použiť emisné práva dvakrát. To sú len dva príklady, ktoré dokazujú, že systém emisných práv nefunguje bez problémov. Zneužitia poškodzujú predovšetkým tých, ktorí sa naozaj snažia zmiernovať škody na životnom prostredí. Musíme sa poučiť z negatívnych príkladov a čo najskôr odstrániť medzery v právnych predpisoch, ktoré väžia v systéme obchodovania s kvótami. Európska komisia musí podniknúť kroky proti používaniu povolení bez skutočných výkonov so zlým úmyslom alebo na iný ako určený účel. Okrem toho musíme vytvoriť úplný právny súlad medzi medzinárodnými a európskymi nariadeniami o ochrane klímy. Vzhľadom na všetky tieto ciele by bolo užitočné tiež posilniť kontrolné postupy EÚ. Účinné riadenie ochrany klímy bude aj naďalej potrebovať mechanizmy flexibility. Flexibilita však nemôže znamenať nepredvídateľnosť a nemôže vytvárať príležitosti na zneužívanie.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písomne. – (RO) Závery zo zasadnutia Európskej rady, ktoré sa konalo 25. a 26. marca 2010, nepochybne zdôrazňujú hlavné ambície členských štátov pre nadchádzajúce obdobie do roku 2020. Všimol som si najmä jednotné ciele, pokiaľ ide o podporu investícií do výskumu a rozvoja a znižovanie emisií plynov, ktoré sú podložené konkrétnymi číslami a záväzkami. Je úplne samozrejmé, že politická vôľa je základnou podmienkou toho, aby sa zaistilo, že sa tieto ciele zmenia na politiky, ktoré aj prinesú výsledky. S týmto vedomím musíme všetci vyvíjať úsilie. Na druhej strane by som chcel odsúdiť odkladanie stanovovania merateľných cieľov týkajúcich sa znižovania úrovne predčasného ukončenia školskej dochádzky a zvyšovania počtu absolventov univerzít, ako aj znižovania sociálneho vylúčenia, a to tým viac, že rok 2010 je vlastne európskym rokom venovaným tejto otázke. Aj keď rýchlosť rozhodovania ostane v dôsledku mnohých faktorov pomalá, čo sa týka uplatňovania, musí sa prejavovať väčšia efektívnosť, aby bola táto nová stratégia úspechom a nie opakovaním lisabonskej stratégie.

Krzysztof Lisek (PPE), písomne. – (PL) Vzhľadom na procesy, ktoré prebiehajú v Európe, ako sú demografický pokles pôvodného obyvateľstva a hospodárska kríza, má strategický akčný plán svoju plnú podporu. Stratégia Európa 2020 by nám mala umožniť dosiahnuť účinnosť v boji proti vplyvu týchto škodlivých javov, aby sme náš kontinent pripravili na úlohy nasledujúceho desaťročia v prostredí celosvetovej hospodárskej súťaže. Spolieham sa na dobrú informačnú kampaň medzi občanmi členských štátov, ktorá im pomôže využívať právomoci udelené Lisabonskou zmluvou a ovplyvňovať najskôr plánovanie a potom realizáciu tejto stratégie angažovaním sa na regionálnych a nižších úrovniach a v menších miestnych spoločenstvách. Súhlasím s tým, že samotné strategické priority – trvalo udržateľný rast, znalostné a inovatívne hospodárstvo, investície do vzdelávania občanov a budovanie spoločnosti bez hospodárskych rozdielov a chudoby – boli správne špecifikované. Tiež si myslím, že by mal nasledovať rýchly rozvoj mechanizmov, ktoré tieto priority zavedú do praxe, a vytvorenie príslušného časového plánu. Spolieham sa na dobrú a všestrannú spoluprácu v tejto oblasti. Rád by som zdôraznil, že stratégia Európa 2020 musí zohľadňovať obrovské rozdiely v úrovni rozvoja a v potenciáli jednotlivých regiónov. Ak zabudneme na vhodné prispôbenie časového plánu a prostriedkov na dosiahnutie strategických cieľov charakteristickým vlastnostiam jednotlivých častí EÚ, obávam sa, že naša práca nemusí priniesť očakávané výsledky.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písomne. – (RO) Vítam výsledok zasadnutia Európskej rady, hlavne dôležité rozhodnutie prijaté na podporu Grécka v spolupráci s MMF. Je to významný krok smerom k posilneniu európskej solidarity. Grécko nie je jediný štát v eurozóne čeliaci finančným problémom. Vhodnejšie než priama pomoc sú štrukturálne reformy a obnovenie makroekonomickej stability prerozdelením rozpočtových prostriedkov na podporu udržateľného rastu. Európska únia potrebuje novú, strednodobú strategickú víziu rastu a rozvoja spojenú s rozumným zhromažďovaním a prerozdeľovaním finančných prostriedkov. Je potrebné pridať dve zásadné reformy – reformu spoločnej poľnohospodárskej politiky a reformu politiky súdržnosti, čo sú dve rozpočtové položky pohlcujúce značný objem prostriedkov. Zvýšenie zamestnanosti, podpora konkurencieschopnosti a produktivity spolu s mimoriadne výnosnými investíciami do výskumu a inovácií sú hlavnými opatreniami na zastavenie poklesu a naštartovanie trvalo udržateľného rastu, čo sú kľúčové ciele v stratégii Európa 2020.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písomne. – (RO) Rád by som privítal skutočnosť, že text referujúci o konečných záveroch Európskej rady spomenul mimoriadne dôležitú úlohu, ktorú zohráva politika súdržnosti a spoločná

poľnohospodárska politika pri zabezpečovaní konkurencieschopnosti EÚ. Najmä spoločná poľnohospodárska politika – téma, ktorá je momentálne predmetom búrlivých rozpráv pred blížiacou sa reformou tejto oblasti – je vzhľadom na svoju dôležitosť špeciálnou témou. Nie je to len viac než dvanásť miliónov európskych poľnohospodárov, ale aj spotrebiteľia, kto očakáva konkrétne výsledky po vykonaní reformy SPP, ktoré budú mať pozitívny vplyv na jednej strane na ich životnú úroveň a kvalitu konzumovaných potravín a na druhej strane na konkurencieschopnosť európskeho poľnohospodárstva a potravinárskeho priemyslu. Európska únia je povinná pri vykonávaní svojich budúcich politík vziať do úvahy nádeje, ktoré jej občania vkladajú do budúcej SPP.

Rovana Plumb (S&D), písomne. – (RO) Stratégia EÚ 2020 musí byť založená na rozšírenej koordinácii hospodárskych a environmentálnych politík, ak chceme dosiahnuť ekologicky účinný hospodársky rast a vyššiu zamestnanosť. Prechod na čisté hospodárstvo vytvárajúce ekologické pracovné miesta sa dosiahne len zmenou výroby, spotreby a dopravných modelov a bude znamenať veľké investície z rozpočtových, súkromných a daňových zdrojov. Som presvedčená, že to musí zahŕňať inteligentný ekologický proces, ktorý dostane prioritu na každej úrovni – miestnej, vnútroštátnej i európskej – a ktorý pomôže zlepšiť životné podmienky všetkých občanov, aby sa Európska únia stala hlavným aktérom v čoraz globalizovanejšom hospodárstve.

Joanna Senyszyn (S&D), písomne. – (PL) Stratégia 2020, ktorú prijala Európska rada, je pre mňa ako pre socialistku neprijateľná. Chýba jej jasná formulácia strategického cieľa (boj proti chudobe) a neobsahuje opatrenia na jeho dosiahnutie. Chudoba postihuje 80 miliónov (20 %) Európanov a 17 % má také nízke príjmy, že nemôžu pokryť svoje základné potreby. Toto nie je len hospodársky problém, ale je to tiež porušovanie ľudských práv. Chudoba spôsobuje stratu zdravia, obmedzený prístup k vzdelaniu, bezdomovstvo, diskrimináciu a sociálne vylúčenie. Podľa správy Európskej komisie zverejnenej v roku 2008 jeden z piatich (19 %) Poliakov žije pod hranicou chudoby a 26 % detí žije v chudobe (najvyššia úroveň v Únii).

Potrebujeme dlhodobú stratégiu boja proti chudobe ako neoddeliteľnú súčasť politiky EÚ. V súlade s návrhmi našej politickej skupiny by stratégii mala pomôcť reforma spoločnej poľnohospodárskej politiky. Je nevyhnutné zaručiť pre všetkých občanov EÚ potravinovú bezpečnosť vo všetkých jej aspektoch (fyzický a ekonomický prístup k potravinám, ktoré spĺňajú vysoké zdravotné normy a normy kvality). Stratégia 2020 bude pre občanov EÚ hodnotným dokumentom len pod podmienkou, že bude zahŕňať sociálne ciele. Preto Komisiu a Radu žiadam, aby: 1. uznali boj proti chudobe ako základný, strategický cieľ; 2. stanovili a presne kvantifikovali konkrétne ciele týkajúce sa systematického znižovania chudoby; 3. vypracovali a schválili (na júnovom samite) špecifické ukazovatele chudoby; 4. presne stanovili dátumy realizácie jednotlivých čiastkových cieľov.

Nuno Teixeira (PPE), písomne. – (PT) V dňoch 25. a 26. marca sa v Európskej rade prijali rozhodnutia o otázkach, ktoré budú mať značný vplyv na životy tisícov Európanov, hlavne tých, ktorí používajú euro. Dokonca v čase hospodárskej krízy, ktorá sa stáva omnoho vážnejšou v krajinách ako Grécko, vedúci predstavitelia štátov a vlád eurozóny dosiahli dohodu týkajúcu sa finančnej pomoci pre tento štát. Tieto členské štáty prejavili solidaritu s Gréckom a odhodlanie posilniť stabilitu meny tým, že sa zaviazali poskytnúť bilaterálne pôžičky v prípade, že tento štát nebude schopný vyriešiť problémy so svojimi verejnými financiami iným spôsobom, konkrétne zásahom Medzinárodného menového fondu. Okrem toho nasledujúcich desať rokov bude nová stratégia Európa 2020 musieť využívať predchádzajúcu lisabonskú stratégiu a preukazovať konkrétne verejné výsledky, najmä čo sa týka podpory zamestnanosti, bez ďalšieho odkladania štrukturálnych reforiem. Neoddeliteľnou súčasťou tejto stratégie musí byť územná súdržnosť spolu s ďalšími kľúčovými otázkami, ako je pokračujúci záväzok voči znalostiam a inováciám, trvalo udržateľnému hospodárskemu pokroku a sociálnemu začleneniu. Európska únia formálne schválila svoju podporu tejto stratégie a záväzok členských štátov voči nej musí byť absolútny.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písomne. – (RO) Vítam, že počas zasadnutia Európskej rady, ktoré sa konalo 25. a 26. marca, sa EÚ pevne zaviazala po prvýkrát zvýšiť energetickú účinnosť o 20 % do roku 2020 a zároveň opätovne potvrdila svoj záväzok znížiť znečisťujúce emisie o 20 % v porovnaní s úrovňou v roku 1990. Najväčší problém, ktorému EÚ v súčasnosti čelí, je dramatický nárast nezamestnanosti. Vo februári dosiahla mieru 10 %, čím sa zvýšil počet nezamestnaných nad 23 miliónov, čo znamená nárast o 3,1 milióna v porovnaní s februárom 2009. Hospodárska kríza zasiahla verejný aj súkromný sektor, tisíce európskych spoločností vstúpili do likvidácie a milióny zamestnancov prišli o prácu. Pokles počtu zamestnancov a podnikov má silný vplyv na rozpočty pridelené na verejné výdavky, ako aj na kvalitu života európskych občanov. EÚ však musí stanoviť postup pre svoj rozvoj a poskytnúť potrebné financovanie. Aby Európska únia mohla zostať celosvetovo konkurencieschopná, musí investovať do vzdelávania, výskumu a do

ambicióznej, trvalo udržateľnej priemyselnej politiky. EÚ musí investovať aj do zdravotnej starostlivosti, poľnohospodárstva a dopravnej a energetickej infraštruktúry. Vyzývam Komisiu, aby predložila legislatívnu iniciatívu na zriadenie európskeho fondu pre rozvoj dopravnej infraštruktúry.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písomne. – (PL) Dámy a páni, posledný európsky samit bol pokusom vypracovať novú stratégiu pre eurozónu a na vyviaznutie z hospodárskej krízy. Európski vedúci predstavitelia sa dohodli, že je potrebné v Európe posilniť hospodársku politiku definovaním budúcich spoločných usmernení a vyvinutím systému včasného varovania pre členské štáty čeliace hospodárskym ťažkostiam. Následky svetovej finančnej krízy sú pre Európu dobrou príležitosťou posilniť svoju vnútornú integráciu a spoluprácu. Teraz nastal čas využiť nesporné výhody európskej integrácie a dostať európsky projekt na novú, vyššiu úroveň. Samit sa vyznačoval optimizmom a nádejnosťou. Musíme však byť opatrní, aby tento pokus vyvinúť pre Európu ďalšiu hospodársku stratégiu neskončil ako lisabonská stratégia, ktorá mala transformovať Európu na najdynamickejšiu znalostnú ekonomiku, ale bola dramatickým neúspechom. Ďakujem.

Iuliu Winkler (PPE), písomne. – (HU) Za pol roka sa nádejná situácia Európskej únie zmenila na takmer úplnú nejednotnosť. Pred šiestimi mesiacmi nadobudnutie platnosti Lisabonskej zmluvy vzbudzovalo optimizmus a nádej. Len o pol roka neskôr grécka kríza postavila EÚ pred dramatickú situáciu. Napriek rastúcemu počtu výstražných signálov každý čaká, akokoľvek to znie otrepane, kým sa národný protekcionizmus vymkne z rúk, čo môže mať potenciálne katastrofálne následky. Som presvedčený, že členské štáty, ktoré sa nachádzajú v ťažkej situácii, nepotrebujú cynické rady. Situácia Grécka nie je ojedinelá; EÚ bude musieť čeliť ďalším podobným otrasom. Riešenie spočíva vo zvýšení solidarity EÚ, účinnej koordinácii a dosiahnutí silného hospodárskeho riadenia. Ako zástupca Európskej ľudovej strany (kresťanských demokratov) a rumunsko-maďarský politik, ktorý získal svoj mandát ako prejav politickej súdržnosti, si myslím, že jediný spôsob, ako sa dostať z krízy, je prostredníctvom solidarity medzi severnými, južnými, západnými a východnými členskými štátmi – to znamená, medzi nami všetkými.

Artur Zasada (PPE), písomne. – (PL) Situácia v gréckom hospodárstve nepochybne vyvolala veľa emócií. Jeho katastrofický stav je následkom svetovej krízy a výsledkom nedbanlivosti vlády v Aténach. Dôvodom je neuskutočnenie hĺbkových reforiem a interpretácia makroekonomických údajov, ktorá bola taká nepresná, že Grécko je dnes na pokraji bankrotu. Grécko bude cítiť následky súčasného hospodárskeho kolapsu mnoho nasledujúcich rokov. Preto som s veľkým záujmom sledoval navrhované formy podpory, ktorú Rada zamýšľa poskytnúť Grécku. Som rád, že Grécko môže počítať s pomocou, ale malo by to byť spojené s okamžitými a radikálnymi reformami verejných financií. Naša reakcia na krízu v Grécku musí byť pre ďalšie členské štáty, ktoré zápasia s podobnými problémami, jasným signálom, že cestou, ktorou sa musia vydať, aby sa dostali z krízy, sú rozsiahle vnútorné reformy.

Zbigniew Ziobro (ECR), písomne. – (PL) Závery zo zasadnutia Európskej rady, ktoré sa konalo 25. – 26. marca 2010, obsahujú rozhodnutie, ktoré hovorí o zámere posilniť koordináciu hospodárskej politiky členských štátov lepším využívaním nástrojov ustanovených v článku 121 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Hospodárska kríza, hlavne na začiatku, viedla k objaveniu sa početných prípadov protekcionistických praktík, ktoré veľmi často vyvolávajú pochybnosti z hľadiska zásad hospodárskej súťaže v EÚ.

Zabráni lepšia koordinácia hospodárskych politík členských štátov a navrhované lepšie využívanie nástrojov stanovených v článku 121 Zmluvy o fungovaní Európskej únie opakovaním podobných praktík v budúcnosti? Ak áno, ako?

5. Termíny nasledujúcich rokovaní: pozri zápisnicu

6. Prerušenie zasadania

(Rokovanie sa skončilo o 17.10 hod.)